

בעניין:

תנועת רגבים ע.ר. 580460319

באמצעות עו"ד בועז ארזי ו/או עו"ד בצלאל סמוטריץ'

ת.ד. 44439 ירושלים, מיקוד 91443

טל: 02-6560303, פקס: 02-6560363

המבקשת

נגד

מוחמד חמאד הדאלין ו- 98 אחרים

כולם באמצעות עו"ד לקר שלמה

מטעם האגודה לזכויות האזרח

ת"ד 34510 ירושלים 91000

טל': 6521218; פקס: 6521219

העותרים

1. ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון

2. המינהל האזרחי ביהודה ושומרון

3. המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון

כולם באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים

רח' צאלח א-דין 29, ירושלים 91010

טל': 6466010; פקס: 6467011

המשיבים

בקשה להצטרף להליך כידיד בית המשפט

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקשת להצטרף להליך שבכותרת כידיד בית המשפט (Amicus Curiae).

ואלה נימוקי הבקשה:

א. המבקשת

1. המבקשת, הינה תנועה ציבורית, אשר שמה לה למטרה לפעול לשמירה על אדמות ונכסי הלאום, למנוע השתלטות בלתי חוקית של גורמים שונים על משאבי הקרקע הלאומיים, ולבקר את פעולות הרשויות המנהליות בטיפולן בנושא כך שיפעלו בהתאם לכללי מנהל תקין.
2. במהלך השנים האחרונות קנתה לה המבקשת מעמד, הן בעיני הציבור, הן בעיני הרשויות והן בפני בתי המשפט השונים, של גוף ציבורי המייצג אינטרסים ציבוריים-לאומיים הנוגעים לסוגיות בענייני מקרקעין שונים, הן בתחומי יהודה ושומרון והן בתחומי מדינת ישראל.
3. המבקשת עוסקת, בין היתר, בקידום חקיקה הנוגעת לשמירה ופיתוח אדמות הנגב והגליל והסדרת מגורי הבדווים באזורים אלו ובאופן תדיר מוזמנים נציגי המבקשת למשכן הכנסת ולפורומים רבים נוספים לחוות דעתם על סוגיות שונות בנושאים אלו.

ב. הרקע לבקשה

1. במסגרת פעילותה של המבקשת לשמירת החוק, הזכות לשוויון בפני החוק והשמירה על כללי מינהל תקין בשטחי יהודה ושומרון, התגלתה למבקשת תופעה חמורה, לפיה המנהל האזרחי ופרקליטות המדינה נוקטים במדיניות שמשמעותה, הלכה למעשה, פגיעה אנושה באכיפת החוק כנגד מבנים שנבנו בניגוד לחוק וללא היתרי בנייה כדין ע"י האוכלוסייה הערבית והבדווית בשטחי C ביהודה ושומרון (להלן: "עברייני הבנייה").
2. כפי שהתברר למבקשת, עברייני הבנייה "המציאו" שיטה לעקר מתוכן את צווי ההריסה, המוצאים כנגד הבנייה הבלתי חוקית וזאת תוך שימוש ציני ופסול בהליך השיפוטי בפני בית המשפט הנכבד ותוך הצגת מצג חלקי ומגמתי, שלא לומר שקרי, של המציאות בשטח.
3. במסגרת דפוס הפעולה שהתגבש, עם הוצאת צו הריסה כנגד מבנה לא חוקי, פונים בדחיפות עברייני הבנייה בעתירת סרק דחופה למתן צו על תנאי וצו ביניים נגד המנהל האזרחי, הנשענת על גבי טיעונים עובדתיים שקריים וטענות משפטיות מגוחכות, וכל זאת בטענה שיש לבטל את צו ההריסה ולעכב את מימושו עד להכרעה בעתירה.
4. היות ומדובר בסעד קיצוני ובלתי הפיך של הריסת מבנה, נעתר ביהמ"ש לבקשה למתן צו הביניים עד למתן החלטה אחרת ומבקש את תגובת המדינה לעתירה ולבקשה למתן צו ביניים.
5. בשלב זה מתחילה פרקליטות המדינה להגיש בקשות חוזרות ונשנות לדחיית המועד שנקבע להגשת תגובתה לעתירה. מדובר בבקשות סרק, שלא נועדו מלכתחילה

להביא לדחיית המועד לצרכי הגשת התגובה שכן בקשות דחיית המועד מוגשות בידיעה ברורה כי גם במועד הנדחה אין, ולא תהיה כוונה, להגיש תגובה עניינית לעתירה ולמעשה כל תכליתן היא לגרור את התיק במשך מספר שנים במערכת עד שסבלנותם של רשמי בית המשפט פוקעת והתיק נמחק מחוסר מעש תוך הותרת צו הביניים על כנו.

6. כתוצאה מכך מתבטל, הלכה למעשה, צו ההריסה שהוצא ע"י המינהל האזרחי מבלי לקיים דיון ענייני בטענות הסרק שהעלו העותרים, ועברייני הבנייה אף משפרים את מעמדם ומקבלים, הלכה למעשה, "חסינות שיפוטית" מטעם בג"ץ למבנה שנבנה שלא כחוק וללא קבלת היתרי בנייה כדין.

7. על התופעה האמורה, שכוללת **מאות רבות** של תיקים השוכבים על מדפי בית המשפט כאבן שאין לה הופכין, עמדה יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי אשר החלה להתריע על כך במסגרת דוחותיה השנתיים.

8. כך בדו"ח היחידה המרכזית לפיקוח של המינהל האזרחי ביו"ש לשנת 2005 (פורסם בשנת 2006) נטען בצורה מפורשת כי:

"השנה הוגשו 76 עתירות לבג"ץ הכוללים 170 תיקי בב"ח, כמות הפניות לבג"ץ גדולה ומהווה המשך מגמה של השנים האחרונות.

הפניות לבג"ץ הפכו למרבה הצער "חלק מההליך הסטטוטורי", התופעה נוצרה והתחזקה בגלל טיפול איטי, איטי מדי, עד כדי עצירה מוחלטת של מח' הבג"צים במשרד המשפטים.

האוכלוסיה הפלסטינית הבב"חית הבינה היטב כי עם הגשת עתירה לבג"ץ, תיק הבב"ח ע"פ רוב הולך לגניזה והסיכוי להחיותו שואף לאפס. היא כמוהן מנצלת את הזמן להשלים את הבניה ולאכלסה על מנת להקשות או לסקל (כך במקור, ב.א.) את הריסתה.

במטה היחידה הצטברו מעל 400 בג"צים הכוללים מעל 700 בב"חים פלסטינים שהוקפא טיפולן הן מצד בית המשפט והן מצד הפרקליטות. מח' הבג"צים "אינה מתלהבת" בלשון המעטה להזדרז ולטפל בעתירות מסיבות שונות ומשונות!

האמור לעיל אינו כולל עתירות של בב"חים ישראלים שטופלו כולם לאלתר והסתיימו!

על מנת להניע את מחלקת הבג"צים לטפל במקרים ערכנו רשימה המתעדפת את הבג"צים לפי חשיבותן, אך גם מאמצים אלה טרם נשאו פרי."

9. ובהמשך, בדו"ח היחידה המרכזית לפיקוח של המינהל האזרחי ביו"ש לשנת 2008 (פורסם בשנת 2009) מופיעה התייחסות ברורה לתופעה האמורה:

"ישנם מאות תיקי בב"ח מהשנים האחרונות שלמעשה אינם זוכים לטיפול ראוי, וזאת בשל מגבלות כוח אדם ביח' היועמ"ש ובפרקליטות המדינה. פועל יוצא מכל אלה, אנו נאלצים להוריד מסדר היום עשרות תיקי בב"ח שבגינם הוגשה עתירה

**לבג"ץ למרות שלכאורה חלק לא קטן מהם נמצא בתחום אזורים בעלי אינטרס
המוגדרים כך גם בסדרי העדיפויות".**

10. במהלך 2009 פנתה המבקשת לפרקליטות המדינה וליועץ המשפטי לממשלה בעניין זה ודרשה להורות על חידוש ההליכים בכל העתירות, שנמחקו או עוכבו מחוסר מעש תוך הותרת צו הביניים על כנו. במענה לפניית המבקשת נטען, כי מדיניות מחלקת בג"צים נגזרת מסדרי העדיפויות של המינהל האזרחי, היינו – אין טעם כביכול לנהל את התיק בבית המשפט ולהביא לדחיית העתירה כאשר ממילא אין כוונה מצד רשויות האכיפה להרוס את המבנים בשל מחסור במשאבים.

11. עמדת הפרקליטות סתרה חזיתית את טענת יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי כפי שבאו לידי ביטוי ברור בדו"חות יחידת הפיקוח (לרבות משנת 2009) שפורטו לעיל.

12. נוכח סירובה של הפרקליטות לפעול לחידוש העתירות לא נותרה למבקשת ברירה, אלא לפנות בעתירה לבג"ץ (9815/09) בדרישה מהמינהל האזרחי והיועץ המשפטי לממשלה להורות על חידוש ההליכים בכל העתירות מסוג זה שנמחקו או עוכבו מחוסר מעש תוך הותרת צווי הביניים על כנם. המבקשת צירפה לעתירה 20 תיקים מסוג זה שאותו על ידה בבדיקה מדגמית באמצעות מערכת המחשוב של בית המשפט.

• העתק העתירה בבג"ץ 9815/09, מצ"ב כנספח א'

13. במסגרת העתירה הבהירה המבקשת, כי לא זו בלבד שעמדת הפרקליטות מבוססת על טענה עובדתית, הנסתרת ע"י הגורם האמון על קביעת סדרי העדיפויות במינהל האזרחי, אלא שגם לו היה מדובר במבנים המצויים בתחתית סדרי העדיפויות – גם אז לוקה מדיניות הפרקליטות בחוסר סבירות קיצוני, וזאת בגין כ"א מהטעמים המפורטים להלן:

13.1 מכל בחינה עניינית, צו הריסה עומד בפני עצמו ומהווה בראש ובראשונה דרישה מצד הריבון לביצוע הריסה עצמית ע"י בעל המבנה, שנבנה שלא כחוק. מסיבה זו אין מקום להימנע מלהגן על צו הריסה אף אם מימוש הצו ע"י הריבון אינו עומד בראש סדרי העדיפויות.

13.2 מדיניות הפרקליטות חותרת במובהק תחת שלטון החוק במובנו הפשוט ביותר. כך למשל לפי אותו הגיון אין מקום גם להגן בבימ"ש על צווי הריסה, המוצאים ביחס לבנייה הבלתי חוקית במגזר הבדואי בנגב, ביחס לבנייה ערבית בוואדי ערה, במזרח ירושלים, במקומות רבים בגליל וכיו"ב.

13.3 לפי אותו הגיון אין גם מקום גם לבצע פיקוח על הבנייה הבלתי חוקית ו/או להוציא צווי הריסה נגד מבנים בלתי חוקיים בכל אותם מקומות לפיהם לשיטת הפרקליטות "מצב הדברים שיתקיים בפועל הוא שגם אם העתירה תתקבל, ככל הנראה, מבנה זה לא ייהרס". מדוע חסה הפרקליטות על משאביה היא ואינה חסה באותה מידה על משאבי המינהל האזרחי?

13.4 מדיניות הפרקליטות חותרת במובהק תחת הזכות לשוויון בפני החוק. מדובר במדיניות החלה אך ורק ביחס למגזר הפלשתיני כשבמקביל עתירות של תושבים יהודים מטופלות בשקידה. ככל שהטעם למדיניות היה אכן נעוץ בסדרי עדיפויות ככלל ביו"ש, הרי שלא היה מקום ענייני לאבחן בין המגזרים.

13.6 מדיניות הפרקליטות חותרת תחת הזכות לשוויון בפני החוק גם בקרב האוכלוסייה הפלסטינית ומביאה לכך, שחוטא יצא נשכר. מי שאינו בוחל בהעלאת טענות שווא ובידו די כסף לממן עתירת סרק מובטח לו שזו ההריסה יעוכב מבלי שהטענות הכלולות בעתירה יגיעו לדיון ענייני אי פעם וביתו ייהנה מחסינות שיפוטית מוחלטת ובלתי מוגבלת. לעומת זאת, אדם ישר דרך או מי שידו אינה משגת לממן הליכי סרק, נאלץ לחיות תחת הסיכון, שביתו ייהרס על הפגיעה והפחד הנלווים בכך.

13.7 מדיניות הפרקליטות גורמת לבזבוז משאבים משווע ולסתימת בית המשפט בעתירות סרק תוך בזבוז משווע של זמן שיפוטי ומנהלי יקר במערכת שגם כך סובלת ממצוקה קשה של מחסור בכוח אדם. כפי שעולה מדו"ח יחידת הפיקוח, מדיניות הפרקליטות גורמת להגשת מאות עתירות וזאת בידיעה שדי להגיש כתב עתירה מופרך ככל שיהיה והדבר מביא מיידית לקבלת צו ביניים, המונע את ההריסה, ולאחר מחיקת העתירה מחוסר מעש מכשיר, הלכה למעשה, את הבנייה הבלתי חוקית. בכ"א מהעתירות ניתנות החלטות שיפוטיות ומוגשות פעם אחר פעם בקשות אורכה להגשת תגובת המדינה לעתירה. כ"א מהבקשות גוזלת זמן מהפרקליט המטפל, ממזכירות ביהמ"ש, מהרשם שנדרש להחליט בבקשה וכיו"ב. כך נוצר עומס של מאות תיקים אשר מתנהלים ללא תכלית או תוחלת כאשר לכל הצדדים ברור כי מדובר בהתנהלות סרק משפטית ובזבוז משאבים משווע.

13.8 ומעל הכול, מדיניות הפרקליטות גורמת נזק רחב היקף לאכיפה ביו"ש ומשדרת לעברייני הבנייה מסר ברור לפיו ניתן יהיה בכל שלב לבטל את צו ההריסה ולפיכך אין לחשוש מבנייה שלא כחוק. על כך מעיד דו"ח המינהל האזרחי מפורשות וכן נתוני המינהל האזרחי לפיהן בשנים האחרונות מוצאים רק 6-7 היתרי בניה בכל שנה לכלל המגזר הפלסטיני בשטחי C. היינו, כל יתר המבנים הנבנים במגזר הפלסטיני, ומדובר במאות רבות של מבנים מידי שנה, נבנים ללא היתר וללא מורא מפני החוק. אין צורך לומר שעצם קיומו של צו הריסה, גם במקרים בהם אינו ממומש, מהווה גורם הרתעה בקרב עברייני הבנייה ומביא להפחתת תופעת הבנייה הבלתי חוקית. הידיעה כי ניתן לקבל חסינות משפטית לבנייה הבלתי חוקית בכל עת עפ"י הצורך, מביאה לגידול ניכר בהיקף ובאופי הבנייה הבלתי חוקית במגזר הפלסטיני.

14. ביום 5.1.11 התקיים דיון בעתירה אשר הוגשה על ידי המבקשת בעניין זה, בפני הרכב בראשות כבוד הנשיאה דאז ד' בייניש. במהלך הדיון נטען ע"י כלל חברי ההרכב כי התופעה אותה מבקשת העתירה לתקוף כבר חלפה מן העולם שכן בעקבות שיפור נהלי העבודה בבית המשפט העליון, בית המשפט אינו מאפשר לפרקליטות לאחסן על מדפיו תיקים ללא מעש תוך הגשת בקשות דחייה חוזרות ונשנות.

• העתק פרוטוקול הדיון בבג"ץ 9815/09, מצ"ב כנספח ב'

15. בעקבות עמדת בית המשפט לפיה הנתונים עליהם התבססה העתירה אינם מעודכנים וכי בביהמ"ש העליון עודכנו הנהלים כך שהתופעה אינה משקפת את המצב כיום, החליט ביהמ"ש על דחיית העתירה.

16. לאור הטענה העיקרית שהובילה לדחיית העתירה לפיה העתירה מבוססת על נתונים שאינם מעודכנים ומציגה תופעה, שלכאורה אינה קיימת, פנתה המבקשת ביום 24.1.11 לממונה על חוק חופש המידע במשרד המשפטים בבקשה לקבל את פירוט כל העתירות, שהוגשו החל מיום 1.1.2008, במסגרתן ניתן צו ביניים, העומד בתוקפו, ואוסר על המינהל האזרחי להרוס מבנים שנבנו ללא היתר בשטחי C ביהודה ושומרון.

17. מן הנתונים שקיבלה המבקשת עלה כי בבית המשפט העליון היו תלויים ועומדים באותה העת 162 עתירות אשר הוגשו משנת 2008 ואילך בהן ניתן צו ביניים האוסר על המינהל האזרחי להרוס מבנה/ים שנבנו ללא היתר ביהודה ושומרון. עוד עולה מן הבקשה, כי כל העתירות בהן ניתן צו ביניים, ללא יוצא מן הכלל, הן עתירות שהוגשו ע"י ערבים תושבי יהודה ושומרון.

18. על בסיס הנתונים אלו, הוגשה לפני מספר חודשים על ידי המבקשת בקשת הצטרפות לעתירה בתיק בג"צ 9715/07 במעמד של ידיד בית המשפט.

• **העתק הבקשה להצטרף להליך כידיד בית המשפט בבג"צ 9715/07, מצ"ב כנספח ג'**

19. לבקשה הנ"ל אף צורפה טבלה (נספח ג' לבקשה הנ"ל) ובה נתוני העתירות שנתקבלו בעקבות פניית חופש המידע ונתונים נוספים אשר נאספו על ידי המבקשת, ובכלל זה מספר בקשות הדחייה שהוגשו על ידי הפרקליטות בכל תיק.

20. כפי שעלה מן הנתונים, התופעה עליה עמדה המבקשת עודנה שרירה וקיימת ובניגוד להנחתה של כבוד הנשיאה דאז במהלך הדיון – בית המשפט העליון עודנו משמש כ"מחסן" למאות עתירות (162 מתוכן רק משנת 2008) אשר תלויות ועומדות כאבן שאין לה הופכין על "מדפי" בית המשפט.

21. מן הנתונים עלתה התנהלות מדהימה של ממש מטעם המשיבים לעתירות, במסגרתה מוגשות שוב ושוב בקשות לדחיית מועד להגשת תגובת המדינה. בתיקים רבים הוגשו למעלה מ-10 בקשות רצופות ובחלק מהתיקים הוגשו 16 בקשות רצופות לדחיית מועד הגשת תגובת המדינה לעתירה!!

22. עוד עלה מהנתונים כי רשמי בית המשפט העליון הוציאו בתיקים רבים 4 ו-5 התראות לפני מחיקה מחוסר מעש ובחלק מהתיקים הוצאו 7 התראות על כוונה למחוק את העתירה מחוסר מעש!!

23. בכל התיקים לא התקיים דיון בעתירה, שכן המדינה נמנעה מלהגיש את תגובתה לעתירה ולצו הביניים שהוצא במסגרתה. בכל התיקים צו הביניים עמד בתוקפו וימשיך לעמוד בתוקפו לעד, שכן כפי שעולה בבירור המדינה אינה מתכוונת להגן על המעשה המנהלי ואין בכוונתה להגיש את תגובתה לעתירות.

24. במסגרת תגובת המשיבים לבקשת הצטרפות המבקשת לעתירה בבג"צ 9715/07, אשר הוגשה רק לאחר ובעקבות בקשת ההצטרפות של המבקשת להליך דהתם והטענות הקשות שהועלו בה כנגד התנהלותם של המשיבים, הודו המשיבים למעשה בקיומה של התופעה ואף התחייבו בפני בית המשפט הנכבד להגיש את תגובת המדינה בכל אחת מ-162 העתירות האמורות עד חודש אוגוסט 2012.

• **תגובת המדינה לבקשת הצטרפות המבקשת לעתירה בבג"צ 9715/07 מצ"ב ומסומן נספח ד'.**

25. אם ניתן היה לחשוב כי הודאת המשיבים בחטאם תביא לחזרתם בתשובה גם ביחס לעתירות חדשות אשר הוגשו ומוגשות כל העת לבית המשפט הנכבד, הרי שהמציאות מוכיחה כי לא כך הוא. לא זו בלבד שהמשיבים עודם מתמהמהים בהגשת תגובות לעתירות שנכללו בבקשת הצטרפות בבג"צ 9715/07 (ועל רקע הקצב בו מגישים המשיבים את התגובות האמורות ניתן להעריך כי המשיבים לא יעמדו במועד עליו התחייבו בפני בית המשפט הנכבד ולא יגישו את התגובות לכל העתירות במהלך שלושת החודשים שנותרו לשם כך), הרי שהם ממשיכים בהתנהלותם זו גם ביחס לעתירות חדשות ויהשיטה' ממשיכה להתקיים במלא עוצמתה.

26. כפי שיבואר מיד להלן, נקיטת פעולות אכיפה כנגד מאחזים בלתי חוקיים שלמים נמנעת בשל עתירות חדשות שהוגשו, אשר הוצאו בגדרן צווי ארעי וצווי ביניים במעמד צד אחד ואשר תגובת המדינה עליהן עודנה בוששת מלהגיע חודשים על גבי חודשים.

27. כך, מוקמים בחסות בית המשפט הנכבד, שלא ברצונו, כפרים ומאחזים בלתי חוקיים שלמים הזוכים להגנת צו הביניים וצוחקים כל הדרך אל קביעת עובדות בלתי הפיכות.

ג. העובדות הרלוונטיות ביחס לעתירה דנא

28. במסגרת פעילותה הכוללת לשמירת החוק באזורי יהודה ושומרון, פנתה המבקשת למשיבים בעתירה דנא ביום 4 ינואר 2012 בדרישה לאכוף את החוק כנגד בנייה לא חוקית נרחבת הממוקמת בוואדי אבו הינדי, בלב שטח אש 912 בסמוך ליישוב קידר, דרום מערבית למעלה אדומים (להלן: "**המאחז**"). המבקשת לא ידעה בשלב זה כי הוגשה בעניין עתירה לבית המשפט הנכבד על ידי עברייני הבניה במקום.

• **העתק פניית המבקשת מיום 4 ינואר 2012, מצ"ב כנספח ה'**

29. כפי שהובהר בפניה, מדובר בבניה של עשרות מבנים המבוצעת בשטח אש צה"לי, על אדמות מדינה, וזאת על ידי גורמים מטעם הרשות הפלשתינית וכחלק ממאמצי הרשות להרחיב את אחיזתה הבלתי חוקית בשטחי C.

30. המבקשת אף הדגישה בפנייתה כי מדובר בשטח אש - עובדה אשר מונעת, על פניו, כל אפשרות של הכשרה עתידית של המבנים. בנוסף הודגשה עובדת קירבת המאחז ליישוב קידר והסכנה הביטחונית הנשקפת מכך.

31. כפי שהתברר למבקשת, **מאחז אבו-הנדי הוקם בשיטה מתוכננת ומתוזמנת היטב שטקטיקת השימוש בבית המשפט הנכבד הייתה חלק מובנה בה מלכתחילה.** עברייני הבניה במקום נערכו עם נציגי הרש"פ והארגונים הבינלאומיים עם כל המבנים והציוד מראש עד ערב הפסח של השנה שעברה וניצלו את שבעת ימי הפסח, בהם מצויים פקחי המנהל האזרחי בחופשה, בכדי להקים את עשרות המבנים במקום במהירות ובמקצועיות המזכירה את ימי חומה ומגדל.

32. עברייני הבניה במקום נערכו מראש לחזרתם של הפקחים לעבודה עם תום ימי הפסח והכינו מבעוד מועד את העתירה דנא, שחיכתה מוכנה על המדף והוגשה מיד עם הוצאת צווי הפסקת העבודה הראשוניים.

33. משבוששה תגובת המשיבים לבוא ולאור דחיפות העניין, פנתה המבקשת ביום 28 פברואר 2012 במכתב נוסף למשיבים.

• **העתק פניית המבקשת מיום 28 פברואר 2012, מצ"ב כנספח ו'**

34. במכתב זה הדגישה המבקשת כי מדובר בעניין רציני ודחוף וכי יש לנקוט כנגדו בפעולה נחרצת ועניינית.

35. למחרת היום, ביום 29 פברואר 2012, נתקבלה תגובת המנהל האזרחי לפנייתיה של המבקשת. התגובה הקצרה מדברת בעד עצמה: הואיל והעניין תלוי ועומד בפני בג"ץ - יש לפנות לפרקליטות.

• **העתק תגובת המנהל מיום 29 פברואר 2012, מצ"ב כנספח ז'**

36. כאמור בפניית המבקשת מיום 28 פברואר 2012, משנודע לה על קיומה של עתירה בעניין, עיינה המבקשת בנתוני העתירה המופיעים בתיק העתירה במערכת המחשוב של ביהמ"ש. נוכח מאבקה העקרוני של המבקשת בתופעה שנוכרה לעיל, לא התפלאה העותרת לגלות כי גם בתיק זה, באה לידי ביטוי במלוא חומרתה, אותה תופעה עגומה אשר גורמת נזקים כה רבים לשלטון החוק, לזכות לשוויון בפני החוק ולמערכת המשפט.

37. כפי שעולה מנתוני העתירה במערכת האינטרנט של בית המשפט העליון, העתירה דנא הוגשה ביום 8 מאי 2011.

38. עוד באותו יום ומבלי שנתבקשה התייחסות המשיבים קבע ביהמ"ש כי **"יש להניח כי המשיבים לא יפעלו להריסת המבנים מושא העתירה עד להכרעה בבקשה למתן צו ביניים"**. כמובן שקביעת זו של בית המשפט מהווה, דה פקטו, קבלת הבקשה לצו ביניים וכך אכן מבינים אותה המשיבים ונוהגים להלכה ולמעשה - אלא אם כן יחליט בית המשפט לשנות את החלטתו זו.

39. כן הורה ביהמ"ש, כי תגובת המשיבים לעתירה ולבקשה למתן צו ביניים תוגש עד ליום 6 יוני 2011.

40. המשיבים באמצעות פרקליטות המדינה לא הגישו את תגובתם במועד.

41. **כפי שעולה מהנתונים, מאז ועד היום הגישו המשיבים לא פחות מ - 6 בקשות רצופות לדחיית המועד להגשת תגובתם לעתירה ולצו הביניים.**

• **תדפיס הבקשות שהוגשו בתיק, מצ"ב כנספח ח'**

42. כפי שעולה מהנתונים, ביום 4 דצמבר 2011 אף ניתנה ע"י רשם בית המשפט החלטה המתריעה במשיבים על כוונה למחוק את העתירה מחוסר מעש.

• **תדפיס ההחלטות שניתנו בתיק, מצ"ב כנספח ט'**

43. לסיכום הנתונים: מדובר בעתירת סרק שהוגשה לפני למעלה משנה בניסיון למנוע מהמנהל האזרחי לנקוט בפעולות האכיפה הנדרשות על פי החוק ולהרוס מאחז שנבנה ללא היתר בתוך שטח אש. ביום הגשת העתירה ניתנה הוראה שמשמעה היא קבלת צו ביניים המונע את ההריסה וזאת מבלי שנתבקשה התייחסות המשיבים. המשיבים לא הגישו את תגובתם במועד שנקבע ומאז ועד היום הגישו 6 בקשות לדחיית מועד הגשת התגובה תוך התעלמות מופגנת מהתראה על כוונה למחוק את העתירה מחוסר מעש.

44. וידגש, מדובר במאחז בלתי חוקי שהוקם באזור שאינו מיועד למגורים ושאינו כל סיכוי שייועד למגורים בעתיד הנראה לעיין. הוא ממוקם בתוככי שטח אש ואינו תואם אף לא אחת מתכניות הקיבוע שהוכנו במרוצת השנים לבדווים תושבי האזור ועל כן אין ולו סיכוי קל שבקלים שהעתירה תתקבל וכי בית המשפט ימנע מהמשיבים לאורך זמן לנקוט בפעולות אכיפה כנגד המבנים הבלתי חוקיים במקום.

45. בינתיים, כמובן, ממשיך המאחז במקום להתקיים ואף להתרחב, בחסות הגנת צו הביניים והימנעות פרקליטות המדינה מלהגן על המעשה המנהלי ולהגיש את תגובת המשיבים תוך דרישה לביטולו של צו הביניים.

46. העובדות שפורטו לעיל, יחד עם תיאור מנגנון הפעולה השיטתי כמתואר ברישא של בקשה זו, צריכים להטריד כל אדם שטובת שלטון החוק, הזכות לשוויון בפני החוק וטובתה של מערכת המשפט יקרים לליבו.

47. קשה להבין כיצד פרקליטות המדינה, הגורם האמון על שמירת ערכי שלטון החוק, נותנת את ידה להתנהלות אשר מבזה את כל אותם ערכים אשר עליהם היא אמורה להגן.

48. ככל שהמשיבים סבורים כי בנסיבות העניין יש מקום להותיר את הוראת בית המשפט לפיה אין להרוס את המבנים במאחז, כי אז היה על הפרקליטות להודיע לביהמ"ש במועד שנקבע להגשת תגובת המשיבים לעתירה ולצו ביניים, כי המשיבים אינם עומדים על הותרת צווי ההריסה על כנם.

49. בדרך זו הייתה הפרקליטות מונעת בזבוז משאבים משווע, מונעת את הטרדת מערכת המשפט בעשרות בקשות והחלטות סרק, מונעת את הביזיון הכרוך בהותרת תיקים תלויים ועומדים שנים במערכת ללא טיפול ומונעת את חוסר הבהירות ואי הוודאות באשר לעמדתם של המשיבים.

50. אלא שכאמור, המשיבים עצמם, כפי שעולה מציטוטי מחלקת הפיקוח במנהל האזרחי האמורים לעיל בסעיפים 8 ו-9 לעתירה זו, מעוניינים לאכוף את החוק ולממש את צווי ההריסה כנגד הבנייה הבלתי חוקית ברחבי איו"ש.

51. זאת ועוד, בנדון דידן ובהתאם להצהרותיהן הרבות של המשיבים בפני בית המשפט הנכבד במספר רב של עתירות העוסקות באכיפת דיני התכנון והבניה באזור, אמורה האכיפה כנגד מאחז אבו-הנדי לעמוד בראש סולם העדיפויות של המשיבים, וזאת בשל היותה מה שהוגדר על ידם "בב"ח ביטחוני". כאמור מדובר בבניה אשר התבצעה בלב ליבו של שטח אש ועונה ללא כל ספק להגדרת "בב"ח ביטחוני".

המשיבים הצהירו חזר והצהר כי בראש סולם העדיפויות שלהם ניצב הטיפול בבב"ח ביטחוני. כך, לדוגמא, בתגובתם לעתירה בבג"צ 8806/10 :

11. בכפוף לעובדה כי סדרי העדיפויות במימוש צוי הריסת מעדכנים מעת לעת על בסיס כלל השיקולים שנזכרו לעיל, המשיבים יבקשו לשוב ולחדד כי בכל הנוגע לסדר העדיפויות להריסת בנייה בלתי חוקית במגזר הפלסטיני, הנחית הדרג המדיני עודנה כי העדיפות בעת זו היא לביצוע הריסות מבנים מסעמים בטחוניים, דהיינו, כאשר מדובר במבנים אשר בשל מיקומם מהווים משום סיכון בטחוני.

52. מכלול העובדות שפורטו לעיל מצביע בבירור על כך שהסתבת בניהול התיק דנא אינה תולדה של החלטת המשיבים לגרום לבטלות צווי ההריסה במאחז בוואדי אבו הינדי בשל מחסור במשאבים, אלא תולדה של מדיניות כוללת של פרקליטות המדינה, מדיניות בלתי מוצהרת שמביאה בפועל לביטול של מאות צווי הריסה שהוצאו ביהודה ושומרון כנגד בניה פלשתינית.

53. בכל הכבוד, מדיניות בלתי מוצהרת זו אשר קשה לחלוק על קיומה גם אם ניתן להתווכח על מניעה הנסתרים מן העין - הינה מדיניות בלתי סבירה בצורה קיצונית, מדיניות הפוגעת בשלטון החוק, בזכות לשוויון בפני החוק, גורמת לבזבוז משאבים משווע ופוגעת בצורה ביותר במערכת המשפט.

ד. המסגרת הנורמטיבית

54. המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לבקשה להצטרף להליך כידיד בית המשפט נסקרה ע"י כבוד הנשיא ברק במ"ח 7929/96 קוזלי נגד מדינת ישראל, פ"ד נג(1) 529 (1999), ראו שם, בעמ' 553-555 (להלן: "עניין קוזלי").

"ידיד בית-המשפט" (*Amicus Curiae*)

42. המוסד "ידיד בית-המשפט" מוכר בשיטות משפט שונות זה מאות בשנים (ראו S. [29] "The Amicus Curiae Brief: From Friendship to Advocacy" (Krislov)). עיקרו הוא סיוע לבית-המשפט בסוגיה כלשהי, על-ידי מי שאינו צד ישיר לסכסוך הנדון. במקור היה מוסד זה כלי להצגת עמדה ניטרלית בלבד בהליכים, תוך סיוע אובייקטיבי לבית-המשפט. אך בהמשך התפתח המוסד "ידיד בית-המשפט" כצד להליך, שאינו דווקא ניטרלי ואובייקטיבי, אלא שהוא מייצג – מתוקף תפקידו או עיסוקו – אינטרס או מומחיות שמן הראוי שישמעו בפני בית-המשפט בסכסוך ספציפי. כך, באותם המקרים שבהם קיים גורם שלישי – שאינו מעורב בסכסוך עצמו – ניתן יהיה לצרפו כ"ידיד בית-המשפט", אם יהא בנוכחותו בהליך כדי לתרום לגיבושה של ההלכה בעניין מסוים, זאת על יסוד הצגת מלוא העמדות הרלוונטיות בעניין הנדון ותוך מתן ייצוג ופתחון פה ודעת לגופים מייצגים ומקצועיים (ראו Krislov, במאמרו הנ"ל [29], בעמ' 695-709)

...

"בצד הכלל העקרוני שלפיו בפני בית-המשפט מצויים בעלי-הדין הנוגעים בסכסוך הספציפי (ראו Krislov, במאמרו הנ"ל [29], בעמ' 696), מצווה בית-המשפט הדין בסכסוך

ליתן דעתו – במקרים המתאימים לכך – גם להיבטים כוללניים יותר של הסכסוך שבפניו. מטעם זה, מוסמך לעתים בית-המשפט לצרף צדדים להליך עצמו מיוזמתו שלו, כדי להכריע בסכסוך באופן יעיל ושלם (ראו תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984). כן הורחבה על-ידי בית-משפט זה זכות העמידה תוך יצירת המעמד של "העותר הציבורי" (ראו בג"ץ 852/86 אלוני נ' שר המשפטים [2]). כך, מקום בו ישנו גוף ציבורי – שאמנם אינו צד ישיר להליך – אך יש לו אינטרס רחב בפתרון ההליך והיכרות עם המאטריה הנדונה, הרי שיינתן לאותו הגוף להשמיע עמדתו בנדון בצד העותר, שלו יש נגיעה אישית או ישירה לעניין (ראו בג"ץ 5073/91 תאטראות ישראל בע"מ נ' עיריית נתניה [3] והשוו בג"ץ 5973/92 האגודה לזכויות האזרח נ' שר הביטחון [4], בעמ' 273-274) בכך יינתן ביטוי לאותם הגורמים המייצגים והמומחים, שיש להם עניין בנושא הדיון ויש בידיהם, בה בעת, לסייע לבית-המשפט בגיבוש עמדה והלכה המשקפות נאמנה את מגוון המצבים והבעיות שבסוגיה שבפניו (ראו בג"ץ 744/97 גזלן נ' השופט א' אמינוף – בית-המשפט המחוזי נצרת [5]).

....

"אכן, בטרם תינתן לגוף או לאדם הזכות להביע עמדתו בהליך שבו אין הוא צד מקורי, יש לבחון את תרומתה הפוטנציאלית של העמדה המוצעת. יש לבחון את מהות הגוף המבקש להצטרף. יש לבדוק את מומחיותו, את ניסיונו ואת הייצוג שהוא מעניק לאינטרס שבשמו מבקש הוא להצטרף להליך. יש לברר את סוג ההליך ואת הפרוצדורה הנוהגת בו. יש לעמוד על הצדדים להליך עצמו ועל השלב שבו הוגשה בקשת ההצטרפות. יש להיות ערים למהותה של הסוגיה העומדת להכרעה. כל אלה אינם קריטריונים ממצים. אין בהם כדי להכריע מראש אימתי יהא מן הדין לצרף צד להליך כ"ידיד בית-המשפט", ומתי לאו. בה בעת, יש לשקול קריטריונים אלה, בין היתר, טרם יוחלט על צירוף כאמור."

55. ההלכה שנקבעה בעניין קוזלי מיושמת מאז בכל מגוון הערכאות וההליכים (בתי דין לעבודה, הליכים פליליים, הליכים אזרחיים והליכים מנהליים) מתוך הכרה בחשיבותה הרבה לקידום האינטרס הציבורי הכולל.

56. יתרה מכך, לאחרונה חלה התפתחות נוספת בהלכה, שבמקורה הנה יציר כפיה של הפסיקה, כאשר ארגונים הפועלים לקידום מטרות ציבוריות זכו למעמד בחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו – 2006. כך למשל נקבע כי ביהמ"ש רשאי לאפשר לארגון, שפועל לקידום מטרה ציבורית הקשורה לעניין בו עוסקת התובענה, להשתתף בדיונים (סעיף 15 לחוק) וארגון שכזה אף רשאי להגיש התנגדות לפשרה שגובשה בין הצדדים (סעיף 18 לחוק).

ה. התועלת שבצירוף המבקשת להליך

57. צירופה של המבקשת נדרש בראש ובראשונה כדי להביא לקיומו של צד בעל עניין בבירור העתירה. במצב הקיים כיום ובשים לב לקיומו של מעין צו ביניים, החופף את הסעד הסופי המבוקש בעתירה דנא, לעותרים אין כמובן עניין לברר את העתירה. אמנם למשיבים צריך להיות עניין לברר את העתירה ולהביא לביטול צו הביניים, העוקר את תוקפו של צו ההריסה ומונע מהם לאכוף את החוק כנגד הבנייה הבלתי חוקית בשטח האש, אלא שכאמור בפועל, פרקליטות המדינה, מי שאמון על ייצוג המשיבים, מונעת את בירור העתירה באמצעות בקשות דחייה חוזרות ונשנות.

58. כפי שהובהר לעיל, המבקשת מצויה היטב הן בעובדות העתירה דנא ביחס לבניה הבלתי חוקית נשוא עתירה זו והן בעובדות ובנתונים הרלוונטיים לבחינת התופעה

הכללית במסגרתה מתנהל תיק זה. תופעה שמביאה לכך שהעתירה אינה נדונה לגופה, אלא נגררת מזה כשנה מבקשת דחייה אחת לזו שבעקבותיה כאשר ברור ומחזור מעל לכל ספק, כי הבקשות אינן מוגשות בתום לב אלא במטרה להתיש את המערכת המשפטית עד שתפקע סבלנותה ותואיל למחוק את העתירה מחוסר מעש תוך הותרת הוראת בית המשפט לפיה אין להרוס את המבנים על כנה.

59. מלבד בקיאותה של המבקשת בעובדות הרלוונטיות לעתירה דנא, למבקשת ניסיון רב בכל הקשור לבקרה על מדיניות האכיפה של המשיבים ביחס לבניה הבלתי חוקית ביהודה ושומרון. ניסיון זה כולל מאות רבות של תכתובות, פניות לפי חוק חופש מידע, פניות מכוח הוראות החוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות), כתיבה ופרסום של מחקרים וניירות עמדה וכן הגשת עתירות במהלך השנים האחרונות העוסקות בתחום ספציפי זה (ראה לדוגמא - בג"ץ 6243/08, בג"ץ 11112/08, בג"ץ 72/09, בג"ץ 433/09, בג"ץ 702/09, בג"ץ 5377/09, בג"ץ 7264/09, בג"ץ 5083/10, בג"ץ 5790/10, בג"ץ 8806/10).

60. כפי שהובהר לעיל המבקשת פעלה ופועלת כל העת בניסיון לתקוף את התופעה הכוללת, שתיק זה הוא אחד ממאפייניה הבולטים. במסגרת פעילותה הגישה המבקשת עתירה ממוקדת (בג"ץ 9815/09) והיא מנהלת תכתובות שוטפות בניסיון, עקר עד עתה, להביא להפסקת התופעה ההרסנית.

61. מן הראוי להוסיף ולהדגיש, כי בדיון שהתקיים בבג"ץ 9815/09 (ראה נספח ב') טענו כבוד חברי ההרכב, כי אם התופעה קיימת הדרך הטובה ביותר להתמודד עימה היא בדרך של הגשת בקשות להצטרף לעתירות הספציפיות. היות והבניה הבלתי חוקית נשוא עתירה זו בוצעה תוך פלישה לשטח אש והיא בוצעה באדמות מדינה ולא בקרקע פרטית עם נפגע בעל אינטרס, הרי שהדרך היחידה בה ניתן להציג את הטענות בפני ביהמ"ש ולקדם את האינטרס הציבורי היא בדרך של בקשה להצטרף לעתירה כידיד בית המשפט.

62. אשר על כן ובכדי למנוע את המשך הסחבת הבלתי נגמרת ביחס לטיפול בעתירה דנא, על הפגיעה הנגרמת מכך לערכי שלטון החוק, לצדדים עצמם, לכלל הציבור ולבית המשפט, וכן כדי להביא לכך שבפני בית המשפט יוצגו כל הנתונים והטיעונים הרלוונטיים במהלך הדיון בעתירה, נתונים וטיעונים אותם נמנעים המשיבים להציג מיוזמתם, יתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולהורות על צירוף המבקשת להליך כ"ידיד בית המשפט".

בועז ארזי, עו"ד
ב"כ המבקשת

ירושלים, היום, 17 מאי, 2012

נספח	פירוט	עמוד
א	העתק העתירה בבג"ץ 9815/09	
ב	העתק פרוטוקול הדיון בבג"ץ 9815/09	
ג	העתק הבקשה להצטרף להליך כידיד בית המשפט בבג"ץ 9715/07	
ד	תגובת המדינה לבקשת ההצטרפות של המבקשת בבג"צ 9715/07	
ה	העתק פניית המבקשת מיום 4 ינואר 2012	
ו	העתק פניית המבקשת מיום 28 פברואר 2012	
ז	העתק תגובת המינהל מיום 29 פברואר 2012	
ח	תדפיס הבקשות שהוגשו בתיק	
ט	תדפיס ההחלטות שניתנו בתיק	

נספח א'

העתק העתירה בבג"ץ 9815/09

נספח א'

העתק העתירה בבג"ץ 9815/09

רגבים, ע.ר 580460319
ע"י ב"כ עוה"ד עמיר פשר
מרח' המלך ג'ורג' 33 ירושלים 94261
טל: 6223676; פקס: 6223052

העותרת

נגד

1. היועץ המשפטי לממשלה, עו"ד מני מזוז
 2. ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון, תא"ל יואב מרדכי
 3. מועצת התכנון העליונה ביהודה ושומרון
- כולם באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צאלח א-דין 29, ירושלים 91010

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

זוהי עתירה למתן צו על תנאי לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לנמק מדוע אינם פועלים לחידוש ההליכים בעתירות, שעוכבו או נמחקו בחוסר מעש, ללא התנגדות המשיבים, ולעיתים אף לבקשתם, הגם שבאותן עתירות הוצאו לבקשת עברייני הבנייה צווי ביניים, המורים למשיבים להימנע מביצוע צווי הריסה, שהוציא המינהל האזרחי כחוק כנגד מבנים שנבנו ללא היתר בנייה כדין בשטחי יהודה ושומרון (להלן: "העתירות").

המשמעות המעשית הברורה של מחיקת העתירות, תוך הותרת צווי הביניים על כנם, הינה קבלת העתירות תוך ביטול צווי ההריסה, ומתן "חסינות משפטית" למבנים הבלתי חוקיים, והכול מבלי לקיים דיון ענייני בטענות הצדדים וחרף עמדת המשיבים העניינית לפיה יש לקיים את המעשה המנהלי ולבצע את צווי ההריסה.

התנהלות זו, שהפכה לדפוס פעולה קבוע כשמדובר בבתיים שנבנו ע"י פלסטינאים, פוגעת קשות במאמצי האכיפה של המינהל האזרחי ביהודה ושומרון, מבזה את שלטון החוק, פוגעת בזכות לשוויון בפני החוק, והנה אחד הגורמים המרכזיים להתעלמות הגורפת של האוכלוסייה הפלסטינית ביהודה ושומרון מרשויות התכנון.

זוהי גם עתירה למתן צו ביניים במסגרתה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים להתנגד לעיכוב או למחיקת עתירות במסגרתם הוצאו צווי ביניים, המורים למדינה להימנע מביצוע צווי הריסה שהוצאו ע"י המינהל האזרחי ביחס למבנים בלתי חוקיים בשטחי יהודה ושומרון.

בנוסף יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים ובשכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק.

ואלה נימוקי העתירה:

א. הצדדים לעתירה

1. העותרת, ובשמה הקודם – "התנועה לשמירת אדמות הלאום", הינה תנועה א-פוליטית, אשר כשמה, שמה לה למטרה לפעול לשמירה על אדמות ונכסי הלאום, למנוע השתלטות בלתי חוקית של גורמים שונים על משאבי הקרקע הלאומיים, ולבקר את פעולות הרשויות המנהליות בטיפול בנושא כך שיפעלו בהתאם לכללי מנהל תקין.
2. משיב מס' 1 הינו היועץ המשפטי לממשלה אשר אחראי מתוקף תפקידו על פרקליטות המדינה, שהנה הגורם אשר אמון בפועל על ניהול העתירות בפני בית המשפט וקבלת החלטות הנוגעות לעיכוב/מחיקת העתירות וכן על הגשת בקשות לעיכוב הליכים או לחלופין חידוש ההליכים בעתירות שנמחקו או עוכבו, כמפורט בעתירה זו.
3. משיב מס' 2 הינו ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון אשר אמון על אכיפת חוקי התכנון והבנייה החלים ביהודה ושומרון. משיבה מס' 3 הנה מועצת התכנון העליונה ביהודה ושומרון אשר הינה המוסד התכנוני העליון בשטחי יהודה ושומרון ומי שאחראית בהתאם להוראות החוק החל באזור על התכנון, הפיקוח והביצוע ביהודה ושומרון.

ב. העובדות הצריכות לעניין

4. במסגרת פעילותה של העותרת לשמירת החוק, הזכות לשוויון בפני החוק והשמירה על כללי מינהל תקין בשטחי יהודה ושומרון, התגלתה תופעה חמורה, לפיה, המשיבים, בהובלת היועץ המשפטי לממשלה, נוקטים במדיניות שמשמעותה, הלכה למעשה, פגיעה אנושה באכיפת החוק כנגד מבנים, שנבנו ע"י האוכלוסייה הפלסטינית בשטחי C ביהודה ושומרון, בניגוד לחוק וללא היתרי בנייה כדין.
5. כפי שהתברר לעותרת, עברייני הבנייה מהמגזר הפלסטיני ביהודה ושומרון, מצאו שיטה לעקר מתוכן את צווי ההריסה, המוצאים כנגד הבנייה הבלתי חוקית. חומרה יתרה נודעת לשיטה שהתגבשה, שכן היועץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה, הינם שותפים מלאים, במעשה ובמחדל, לתופעה.
6. במסגרת דפוס הפעולה שהתגבש, עם הוצאת צו הריסה כנגד מבנה לא חוקי, פונים עברייני הבנייה בעתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים נגד המשיבים 2,3 בטענה שיש לבטל את צו ההריסה ולעכב את מימושו עד להכרעה בעתירה. היות ומדובר בסעד קיצוני של הריסת מבנה, נעתר ביהמ"ש לבקשה למתן צו הביניים עד למתן הכרעה אחרת.
7. בשלב זה, כפי שהתברר, ביהמ"ש אינו קובע דיון בעתירה מיוזמתו, ופרקליטות המדינה מצידה אינה פועלת לקביעת התיק לדיון לשם הגנה על המעשה המנהלי, ביטול צו הביניים ודחיית העתירה. העותרים מצידם כמובן שאינם נוקטים בפעולה כלשהי, שכן השיגו את מבוקשם עם הוצאת צו הביניים, שנותר עומד בתוקפו.
8. כך חולפים להם מספר שנים עד שביהמ"ש מחליט מיוזמתו, ולעיתים כך מסתבר אף ביוזמת הפרקליטות, לעכב את ההליכים בתיק מחוסר מעש תוך הותרת צו הביניים על כנו.
9. חרף קבלת ההחלטה, שמשמעותה ביטול המעשה המנהלי מבלי לקיים דיון ענייני בטענות העותרים, הפרקליטות, בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, כעניין שבנוהל, אינה פונה מצידה לביהמ"ש בבקשה לחדש את ההליכים באותן עתירות.

10. כתוצאה מכך מתבטל, הלכה למעשה, צו ההריסה שהוצא ע"י המינהל האזרחי מבלי לקיים דיון ענייני בטענות העותרים, ועברייני הבנייה אף משפרים את מעמדם ומקבלים "חסינות שיפוטית" למבנה, שנבנה שלא כחוק וללא קבלת היתרי בנייה כדין.

11. להלן מקבץ מדגמי של תיקי בג"ץ בהם אותרה התופעה האמורה. ההחלטות המפורטות להלן אותרו ע"י העותרת במהלך סריקה אקראית של אתר בית המשפט העליון באינטרנט ומהוות רק את "קצה הקרחון" של התופעה:

11.1 בג"ץ 5367/97 – צו ביניים מיום 17.9.97. עיכוב הליכים מיום 11.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א1

11.2 בג"ץ 6590/97 – צו ביניים מיום 6.11.7. עיכוב הליכים מיום 11.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א2

11.3 בג"ץ 7136/97 – צו ביניים מיום 4.12.97. עיכוב הליכים מיום 3.9.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א3

11.4 בג"ץ 7415 – צו ביניים מיום 17.12.97. עיכוב הליכים מיום 3.9.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א4

11.5 בג"ץ 7436/97 – צו ביניים מיום 18.12.97. עיכוב הליכים מיום 6.10.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 14.12.04.

מצ"ב כנספח א5

11.6 בג"ץ 7485/97 – צו ביניים מיום 21.12.97. עיכוב הליכים מיום 11.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א6

11.7 בג"ץ 864/98 – צו ביניים מיום 9.2.98. עיכוב הליכים מיום 11.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א7

11.8 בג"ץ 999/98 – צו ביניים מיום 12.2.98. עיכוב הליכים מיום 11.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 14.3.05.

מצ"ב כנספח א8

- 11.9 בג"ץ 2308/98 – צו ביניים מיום 9.4.98. עיכוב הליכים מיום 11.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א9

- 11.10 בג"ץ 2560/98 – צו ביניים מיום 24.4.98. עיכוב הליכים מיום 11.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א10

- 11.11 בג"ץ 5908/98 – צו ביניים מיום 24.9.98. עיכוב הליכים מיום 12.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א11

- 11.12 בג"ץ 8993/99 – צו ביניים מיום 19.12.99. עיכוב הליכים מיום 12.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א12

- 11.13 בג"ץ 1334/00 – צו ביניים מיום 20.2.00. עיכוב הליכים מיום 12.8.09. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א13

- 11.14 בג"ץ 3156/01 – צו ביניים מיום 24.4.01. עיכוב הליכים מיום 12.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א14

- 11.15 בג"ץ 4589/00 – צו ביניים מיום 28.6.00. עיכוב הליכים מיום 12.8.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 16.1.05.

מצ"ב כנספח א15

- 11.16 בג"ץ 5331/01 – צו ביניים מיום 15.7.01. החלטה להעברת בקשת המדינה לעיכוב הליכים תוך הותרת צו הביניים על כנו לתגובת העותרים מיום 18.11.02. החלטה עיכוב הליכים לבקשת המדינה מיום 20.11.02. החלטה נוספת על עיכוב הליכים מיום 15.12.04.

מצ"ב כנספח א16

- 11.17 בג"ץ 7378/02 – צו ביניים מיום 28.8.02. עיכוב הליכים מיום 14.12.04.

מצ"ב כנספח א17

- 11.18 בג"ץ 3520/03 – צו ביניים מיום 13.4.03. עיכוב הליכים מיום 27.12.04.

מצ"ב כנספח א18

11.19 בג"ץ 10461/03 – צו ביניים מיום 1.12.03. החלטה להעברת בקשת המדינה לעיכוב הליכים תוך הותרת צווי הביניים על כנם לתגובת העותרים מיום 7.5.07. החלטה מוסכמת על עיכוב הליכים מיום 17.5.07

מצ"ב כנספח א19

11.20 בג"ץ 8324/04 – צו ביניים מיום 11.10.04. עיכוב הליכים מיום 3.3.05. החלטה חוזרת לעיכוב הליכים מיום 16.1.06.

מצ"ב כנספח א20

12. זה המקום להוסיף ולציין כי כאשר מדובר בעתירות זהות במהותם, המוגשות על ידי תושבים יהודים, או אז פועלת המערכת המשפטית במשנה מרץ לקביעת דיון לבירור העתירות ולדחייתן (ראה לדוגמא - בג"ץ 5245/03, בג"ץ 5194/03, בג"ץ 9195/03, בג"ץ 519/04, בג"ץ 5853/04).

13. למיטב ידיעת העותרת בכל המקרים בהם הוגשו עתירות כנגד צווי הריסה ע"י יהודים – מעולם לא עוכבו ההליכים בתיק תוך הותרת צו הביניים, האוסר לבצע את ההריסה, על כנו.

14. ביום 8.1.09 פנתה מרשתי למנהלת מחלקת בג"צים בפרקליטות המדינה, פירטה את התופעה הנזכרת בצירוף דוגמאות, ציינה את חומרת התופעה ואת הפגיעה הקשה הנגרמת לשלטון החוק ולזכות לשוויון בפני החוק וביקשה לחדש את ההליכים בעתירות נשוא פנייתה של מרשתי.

מצ"ב פניית העותרת מיום 8.1.09 למנהלת מחלקת בג"צים, כנספח ב'

15. ביום 23.2.09 נתקבלה תגובת מנהלת מחלקת בג"צים בפרקליטות לפניית העותרת. בתגובה נטען כי:

"הטיפול בעתירות, שעוסקות במימוש צווי ההריסה נגד בניה בלתי חוקית, נגזר מסדרי העדיפויות הכלליים של האכיפה בתחום זה".

מצ"ב תגובת הפרקליטות מיום 23.2.09 למנהלת מחלקת בג"צים, כנספח ג'

16. העותרת שבה ופנתה למנהלת מחלקת בג"צים ביום 25.2.09 והבהירה כי למקרא תגובת הפרקליטות עולה כי אין בנמצא טענה לפיה פרקליטות המדינה אינה עומדת בעומס ונדרשת לתעדף את התיקים שבטיפול עד כדי זניחת תיקים מסוימים חרף קיומם של צווי ביניים, שהוצאו נגד פעולת הרשות.

17. העותרת ציינה כי מהתגובה עולה לכאורה, שבגלל בעיית משאבים במינהל האזרחי, המתקשה לאכוף לאלתר את מימוש צווי ההריסה, מתקבלת החלטה מודעת ע"י הפרקליטות, שלא להגן על המעשה המנהלי ולהותיר את צווי הביניים לעיכוב צווי ההריסה על כנם.

מצ"ב פניית העותרת מיום 25.2.09 למנהלת מחלקת בג"צים, כנספח ד'

18. העותרת הבהירה בפנייתה כי אם אכן זו מדיניות הפרקליטות הרי שמדובר במדיניות בלתי סבירה על פניה, כפי שהוסבר בהרחבה בפנייה, ומכאן שיש לבטלה.

19. במענה לפניית העותרת נטען ע"י מנהלת מחלקת בג"צים במכתבה מיום 17.3.09 כי :

"אין כוונת הדברים כי על פי מדיניות הפרקליטות מתקבלת החלטה מודעת שלא להגן על המעשה המינהלי. כוונת הדברים היא אך כי עיתוי ההגנה נגזר מכוונת רשויות האכיפה לפעול למימוש הצווים, נוכח העומס הרב הקיים הן במחלקת בג"צים והן בבית המשפט הגבוה לצדק. מדיניות זו בהחלט ראויה היא".

מצ"ב תגובת הפרקליטות מיום 17.3.09, כנספח ה'

20. העותרת שבה ופנתה ביום 18.3.09 למנהלת מחלקת בג"צים, תוך הפנייתה בשנית לנתונים שפורטו לעיל. העותרת שבה וביקשה לחדש את ההליכים בכל אותם תיקים שנמחקו בחוסר מעש. כן ציינה העותרת ביחס לתופעה הנזכרת כי :

"אם בכך אין כדי זניחת ההגנה על המעשה המינהלי - לא נדע זניחה מהי".

מצ"ב פניית העותרת מיום 18.3.09 למנהלת מחלקת בג"צים, כנספח ו'

21. בתגובה לפניית העותרת סתמה מנהלת מחלקת בג"צים את הגולל על טענות העותרת והבהירה במכתבה מיום 7.4.09 כי :

"אין לי מה להוסיף על האמור במכתבים אלה".

מצ"ב תגובת הפרקליטות מיום 7.4.09, כנספח ז'

22. לאור עמדת הפרקליטות, כפי שהוצגה ע"י מנהלת מחלקת בג"צים, פנתה העותרת ביום 5.5.09 ליועץ המשפטי לממשלה, בבקשה לעשות שימוש בסמכותו, לבחון את הסיבות שהובילו לתופעה הנזכרת, לתקן את הכשלים כמתחייב ולהורות על חידוש ההליכים בכל אותן עתירות הבב"ח שעוכבו או נמחקו מחוסר מעש תוך הותרת צווי הביניים על כנם.

מצ"ב פניית העותרת ליועץ המשפטי לממשלה מיום 5.5.09, כנספח ח'

23. במכתבה ליועמ"ש ציינה העותרת כי פרקליטות המדינה אינה מתכחשת לקיומה של התופעה החמורה עליה עמדה העותרת בפניותיה. מתגובת הפרקליטות עולה לכאורה כי לטענת הפרקליטות העתירות המעוכבות מחוסר מעש מתייחסות למבנים אשר נמצאים בתחתית סדרי העדיפויות של רשויות האכיפה ובכך לכאורה לא נגרם נזק ציבורי.

24. העותרת הבהירה במכתבה כי בראש ובראשונה, ועם כל הכבוד לניסוח המשפטי, התופעה המדוברת מעידה באופן ברור על זניחת ההגנה על המעשה המינהלי באופן חד וחלק ולא על שאלה של "עיתוי" כפי שנטען. קשה למצוא דוגמא קיצונית יותר לזניחת ההגנה על המעשה המינהלי מעתירות המעוכבות מחוסר מעש במשך שנים כה רבות, תוך הותרת צווי הביניים על כנם. התנהלות זו מצד הפרקליטות אינה סבירה לכשעצמה וגורמת נזק כבד לשלטון החוק ולזכות לשוויון בפני החוק.

25. יתרה מכך, ציינה העותרת בפנייתה ליועמ"ש, כי במקביל לקבלת תגובתה של הגב' מנדל נתפרסם בתקשורת דו"ח היחידה המרכזית לפיקוח של המינהל האזרחי ביו"ש לשנת 2008. בעמ' 4 לדו"ח נטען ברחל בתך הקטנה, כי:

"ישנם מאות תיקי בב"ח מהשנים האחרונות שלמעשה אינם זוכים לטיפול ראוי, וזאת בשל מגבלות כוח אדם ביח' היועמ"ש ובפרקליטות המדינה. פועל יוצא מכל אלה, אנו נאלצים להוריד מסדר היום עשרות תיקי בב"ח שבגינם הוגשה עתירה לבג"ץ למרות שלכאורה חלק לא קטן מהם נמצא בתחום אזורים בעלי אינטרס המוגדרים כך גם בסדרי העדיפויות".

מצ"ב עמ' 4 מתוך דו"ח היחידה המרכזית לפיקוח במינהל האזרחי ביו"ש, כנספח ט'

26. מהאמור עולה כי בניגוד לטענת הפרקליטות – התיקים נזנחים באופן כולל ולא לאחר ניתוח מעמיק של "סדרי העדיפויות" של רשויות האכיפה, כפי שנטען לכאורה. כתוצאה מההזנחה הכוללת וכפי שנטען ע"י יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי – חלק מהתיקים שנזנחו מצויים באזורים שהוגדרו בראש סדרי העדיפויות ע"י המינהל האזרחי. כן עולה מהדו"ח שהתופעה הנזכרת כוללת מאות תיקי בב"ח אשר עוכבו מחוסר מעש בשל מחדלי הפרקליטות.

27. אם בכך אין די, נודע למרשתי כי כבר בדו"ח היחידה המרכזית לפיקוח של המינהל האזרחי ביו"ש לשנת 2005 נטען בצורה מפורשת כי:

"השנה הוגשו 76 עתירות לבג"ץ הכוללים 170 תיקי בב"ח, כמות הפניות לבג"ץ גדולה ומהווה המשך מגמה של השנים האחרונות.

הפניות לבג"ץ הפכו למרבה הצער "חלק מההליך הסטטוטורי", התופעה נוצרה והתחזקה בגלל טיפול איטי, איטי מדי, עד כדי עצירה מוחלטת של מח' הבג"צים במשרד המשפטים.

האוכלוסיה הפלסטינית הבב"חית הבינה היטב כי עם הגשת עתירה לבג"ץ, תיק הבב"ח ע"פ רוב הולך לגניזה והסיכוי להחיותו שואף לאפס. היא כמובן מנצלת את הזמן להשלים את הבניה ולאכלסה על מנת להקשות או לסקל את הריסתה.

במטה היחידה הצטברו מעל 400 בג"צים הכוללים מעל 700 בב"חים פלסטינים שהוקפא טיפולן הן מצד בית המשפט והן מצד הפרקליטות. מח' הבג"צים "אינה מתלהבת" בלשון המעטה להזדרז ולטפל בעתירות מסיבות שונות ומשונות!

האמור לעיל אינו כולל עתירות של בב"חים ישראלים שטופלו כולם לאלתר והסתיימו!

על מנת להניע את מחלקת הבג"צים לטפל במקרים ערכנו רשימה המתעדפת את הבג"צים לפי חשיבותן, אך גם מאמצים אלה טרם נשאו פרי".

מצ"ב העמודים הרלוונטיים מתוך דו"ח יחידת הפיקוח לשנת 2005, מסומן י'

28. העותרת הבהירה ליועץ המשפטי לממשלה, כי דו"ח יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי מדבר בעד עצמו ומאשש, אף ביתר שאת, את טענות העותרת במכתביה לפרקליטות.

29. מהדו"חות הרשמיים שהוצאו ע"י המינהל האזרחי עולה כי למרות שהתופעה החמורה של זניחת ההגנה על המעשה המינהלי בצורה לא שוויונית מובהקת הונחה לפתחי הפרקליטות כבר בשנת 2006 – לא נעשה דבר בעניין והפרקליטות התעקשה להמשיך ולנקוט במדיניות ברורה שמשמעותה סיכול ממוקד של צווי ההריסה, שהוצאו כנגד בב"חים פלסטינים.

30. הנה כי כן, הטענות המועלות כיום להצדקת מדיניות מקוממת זו חוטאות לאמת, אינן סבירות לכשעצמן ונועדו באופן ברור להביא להנצחת התופעה הקלוקלת ולדחות גורמים כעותרת בקש.

31. העותרת הוסיפה וציינה כי כפי שעולה מעמ' 1 לדו"ח יחידת הפיקוח לשנת 2008 :

"שנת 2008 התאפיינה בהקפאה כמעט מוחלטת של מימוש אכיפה בכל הקשור לבניה הבלתי חוקית הפלסטינית, הקפאת ההריסות ופעילויות אכיפה אחרות בתחומי התשתית משדרת מסר שלילי לאוכלוסיה ומאפשרת קביעת עובדות שיקשה עלינו להתמודד מולן בעתיד"

ובעמ' 2 לאותו דו"ח נכתב כי :

"לראשונה בשנת 2008 עלו נתוני ההריסות במגזר הישראלי על אלה במגזר הפלסטיני".

מצ"ב עמ' 1,2 מתוך דו"ח היחידה המרכזית לפיקוח במינהל האזרחי ביו"ש, כנספח יא'

32. מנתוני ההריסה בפועל ולאור העובדה שמימדי הבנייה הבלתי חוקית במגזר הפלסטיני עולים עשרות מונים על אלו שבמגזר היהודי ברור אפוא, כי מדיניות ההריסה של המינהל האזרחי נגזרת כיום מהמסר הברור המועבר מפרקליטות המדינה לפיו – יש למקד את האכיפה באוכלוסייה היהודית ולזנוח את האכיפה באוכלוסיה הפלסטינית.

33. כאמור, העותרת ביקשה מהיועץ המשפטי לממשלה כי יעשה שימוש בסמכותו לבחינת הכשלים שהובילו לתופעה הנזכרת וכי יורה על חידוש ההליכים בכל אותן עתירות בב"ח שעוכבו מחוסר מעש תוך הותרת צווי הביניים על כנם.

34. כן בקשה העותרת לראות בפנייתה כפנייה בהתאם להוראות סעיף 2 לחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות) תשי"ט – 1958, המחייב מתן מענה תוך 45 יום לפנייה. העותרת הוסיפה והבהירה כי בהיעדר מענה מספק לא תיוותר בידה הברירה, אלא לעתור בעניין לבג"ץ.

35. ביום 7.5.09 נתקבלה תגובה מטעם לשכת היועץ במסגרתה נטען כי פניית העותרת הועברה ע"י היועמ"ש לטיפולו של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ).

36. משחלפו חמישה שבועות מבלי שנתקבלה כל התייחסות לפניית העותרת ליועץ המשפטי לממשלה, פנתה העותרת ביום 15.6.09 למשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ) וביקשה להחיש את המענה לפנייתה.

מצ"ב פניית העותרת למשנה ליועמ"ש (ייעוץ) מיום 15.6.09, מסומנת יב'

37. משחלף חודש נוסף מבלי שנתקבלה תגובה לפנייתה, פנתה העותרת שוב, ביום 7.7.09, למשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ) במכתב תזכורת נוסף.

מצ"ב פניית העותרת למשנה ליועמ"ש (ייעוץ) מיום 7.7.09, מסומנת יג'

38. בחלוף כחודשיים וחצי נוספים ללא תגובה, פנתה העותרת ביום 21.9.09 ליועץ המשפטי לממשלה, דווחה על פניותיה החוזרות ונשנות למשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ) בבקשה לקבל את התייחסותו בהתאם להנחיית היועמ"ש, והודיעה כי במידה ולא תתקבל התייחסות תאלץ העותרת לפנות לבג"ץ.

מצ"ב פניית העותרת ליועץ המשפטי לממשלה מיום 21.9.09, מסומנת יד'

39. רק ביום 4.11.09, חצי שנה לאחר משלוח פנייתה, התקבלה תשובת היועץ המשפטי לממשלה לפניית העותרת מיום 5.5.09. התשובה הועברה ע"י המשנה ליועץ המשפטי לממשלה ובהנחייתו.

מצ"ב מכתב המשנה ליועץ המשפטי לממשלה מיום 4.11.09, מסומנת טו'

40. תשובת היועץ המשפטי לממשלה, מתעלמת באופן גורף ממרבית טענות העותרת העובדתיות, שפורטו לעיל. אין במענה, שהגיע באיחור של חצי שנה, כל התייחסות לדו"חות המינהל האזרחי, המדברים בעד עצמם. כאמור, הדו"חות מבהירים כי זניחת ההגנה על המעשה המינהלי אינה מבוצעת ביוזמת המינהל האזרחי ועל פי סדרי עדיפויות, כפי שטוענת הפרקליטות, אלא ההיפך, מדובר בדפוס פעולה קבוע, שיטתי וגורף אותו יוזמת הפרקליטות, חרף מחאות המינהל האזרחי וטענותיו על הנזק שנגרם לאכיפה עקב כך ותוך התעלמות מסדרי העדיפויות, המועברים על ידו.

41. אין גם כל מענה בתשובת היועץ לטענה העובדתית לפיה מדובר במדיניות, החלה אך ורק על מבנים בלתי חוקיים במגזר הפלסטיני, ולמדיניות האכיפה המפלה, שנגזרת עקב כך, ובאה לידי ביטוי מובהק בדו"חות המינהל האזרחי.

42. במענה לבקשתה של העותרת לפעול לחידוש ההליכים בעתירות שעוכבו או נמחקו מחוסר מעש, נטען בשם היועץ המשפטי לממשלה כי :

לא מצאתי כי יש כשל בפעילות הפרקליטים, המחייב להורות להם לבקש לחדש את כל ההליכים בעתירות שעוכבו שעניינן צווי הריסה של מבנים ביו"ש שהקימו פלסטינים. הטעם לכך הינו, שהנושא מערב את שיקול דעתם של גורמים רבים יותר במינהל הציבורי הישראלי והוא מורכב הרבה יותר משיקול הדעת המוקנה לפרקליטים בטיפולם בתיק מסוים.

לא למותר לציין, כי בכלל, אין מקום להנחות פרקליט לבקש מבית המשפט לקיים דיון בעתירה שעניינה הריסת מבנה פלוני, כאשר מצב הדברים שיתקיים בפועל הוא שגם אם העתירה תתקבל, ככל הנראה, מבנה זה לא ייהרס."

43. התייחסותו העמומה במכוון של היועץ המשפטי לממשלה, לגורמים עלומים במינהל הציבורי, מעלה חשש כבד כי שיקולים פוליטיים לבר משפטיים הם העומדים מאחורי ההחלטה שלא להגן בבית המשפט על צווי ההריסה, שהוצאו כחוק. אין בתשובה פירוט לגבי זהות אותם גורמים במינהל הציבורי וכפי שהובהר בהרחבה לעיל, המינהל האזרחי, הגוף האמון על האכיפה, מתקומם בחריפות נגד המדיניות הקיימת ובוודאי שאינו עומד מאחוריה.

44. עוד עולה מהתשובה במלוא החריפות והבהירות, כי לשיטת היועץ המשפטי לממשלה אין טעם להורות לפרקליטות לחדש את ההליכים בתיקים המעוכבים היות ובמצב הדברים הקיים בשטח, מרבית המבנים הבלתי חוקיים ממילא אינם נהרסים ועל כן לכאורה אין טעם "להטריח את המערכת".

45. העותרת סבורה כי עמדת היועץ המשפטי לממשלה, התומכת במדיניות הפרקליטות לזנוח את ההגנה המשפטית על צווי ההריסה, שהוצאו נגד מבני בב"ח פלסטינים, אינה סבירה באופן קיצוני ויש לבטלה. בנסיבות אלה, ומשמירת העותרת את ניסיונותיה להביא לשינוי במדיניות היועץ המשפטי לממשלה והפרקליטות באמצעות פניות ישירות ומנומקות, לא נותרה בידי העותרת כל ברירה, אלא לפנות לבית המשפט הנכבד לקבלת הסעדים המבוקשים בגדרי עתירה זו.

ג. הטיעון המשפטי

46. העותרת תטען כי העובדות המתוארות לעיל מדברות בעד עצמן ומעידות על כך שהמשיבים ככלל והיועץ המשפטי לממשלה, האמון על התנהלות הפרקליטות, בפרט, פועלים בחוסר סבירות קיצוני ובניגוד לחוק, וגורמים במעשה ובמחדל לזקק עצום לשלטון החוק ולזכות לשוויון בפני החוק וזאת, בין היתר בגין כ"א מהטעמים המפורטים להלן:

46.1 מכל בחינה עניינית, צו הריסה עומד בפני עצמו ומהווה בראש ובראשונה דרישה מצד הריבון לביצוע הריסה עצמית ע"י בעל המבנה, שנבנה שלא כחוק. מסיבה זו אין מקום להימנע מלהגן על צו הריסה אף אם מימוש הצו ע"י הריבון אינו עומד בראש סדרי העדיפויות.

46.2 מדיניות היועץ המשפטי לממשלה חותרת במובהק תחת שלטון החוק במובנו הפשוט ביותר. כך למשל לפי אותו הגיון אין מקום גם להגן בבימ"ש על צווי הריסה, המוצאים ביחס לבנייה הבלתי חוקית במגזר הבדואי בנגב, ביחס לבנייה ערבית בוואדי ערה, במזרח ירושלים, במקומות רבים בגליל וכיו"ב.

46.3 לפי אותו הגיון אין גם מקום גם לבצע פיקוח על הבנייה הבלתי חוקית ו/או להוציא צווי הריסה נגד מבנים בלתי חוקיים בכל אותם מקומות לפיהם לשיטת היועץ המשפטי לממשלה **"מצב הדברים שיתקיים בפועל הוא שגם אם העתירה תתקבל, ככל הנראה, מבנה זה לא ייהרס"**. מדוע חס היועץ המשפטי על משאבי הפרקליטות ואינו חס באותה מידה על משאבי המינהל האזרחי?

46.4 מדיניות היועץ המשפטי לממשלה חותרת במובהק תחת הזכות לשוויון בפני החוק. מדובר במדיניות החלה אך ורק ביחס למגזר הפלסטיני כשבמקביל עתירות של תושבים יהודים מטופלות בשקידה. ככל שהטעם למדיניות היה אכן נעוץ במימוש המועט של צווי ההריסה ככלל ביו"ש, הרי שלא היה מקום ענייני לאבחון בין המגזרים.

46.5 הטענה העובדתית הניתנת כהסבר למדיניות היועץ המשפטי לממשלה לפיה מדובר במדיניות, המובלת ע"י "גורמים רבים יותר במינהל הציבורי הישראלי" אינה ברורה ובוודאי שאינה נכונה ביחס לרשויות האמונות על האכיפה. עובדה זו עולה בבירור מדו"חות המינהל האזרחי, המדברים בעד עצמם. הניסיון לכסות תחת גורמים עלומים במינהל הציבורי הישראלי מעלה חשש כי מאחורי מדיניות היועץ המשפטי לממשלה עומדים שיקולים פוליטיים, לבר משפטיים, אותם מבקש היועץ המשפטי לממשלה להותיר בעלטה.

46.6 מדיניות היועץ המשפטי לממשלה חותרת תחת הזכות לשוויון בפני החוק גם בקרב האוכלוסייה הפלסטינית ומביאה לכך, שחוטא יצא נשכר. מי שאינו בוחל בהעלאת טענות שווא ובידו די כסף לממן עתירת סרק מובטח לו שצו ההריסה יעוכב מבלי שהטענות הכלולות בעתירה יגיעו לדיון ענייני אי פעם וביתו ייהנה מחסינות שיפוטית מוחלטת ובלתי מוגבלת. לעומת זאת, אדם ישר דרך או מי שידו אינה משגת לממן הליכי סרק, נאלץ לחיות תחת הסיכון, שביתו ייהרס על הפגיעה והפחד הנלווים בכך.

46.7 ומעל הכול, מדיניות היועץ המשפטי לממשלה גורמת נזק רחב היקף לאכיפה ביו"ש ומשדרת לעברייני הבנייה מסר ברור לפיו ניתן יהיה בכל שלב לבטל את צו ההריסה, שיוצא נגד המבנה הבלתי חוקי ולפיכך אין לחשוש מבנייה שלא כחוק. על כך מעידים דו"חות המינהל האזרחי מפורשות. אין צורך לומר שעצם קיומו של צו הריסה, גם אם אינו ממומש על פי רוב, מהווה גורם הרתעה בקרב עברייני הבנייה ומביא להפחתת תופעת הבנייה הבלתי חוקית. הידיעה כי ניתן לקבל חסינות משפטית לבנייה הבלתי חוקית במקרה הצורך, מביאה להחרפה רבה בהיקף ובאופי הבנייה הבלתי חוקית במגזר הפלסטיני, כפי שמעידים דו"חות המינהל האזרחי וכפי שעוד יפורט להלן.

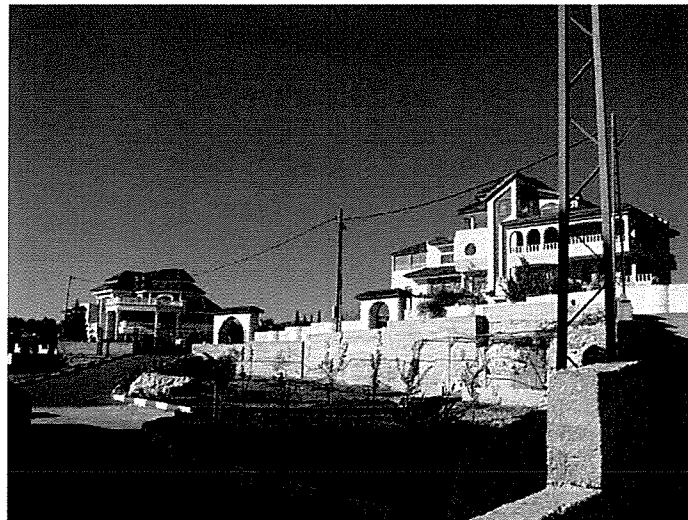
47. העותרת תטען כי העובדות המתוארות בעתירה זו מעידות בבירור על כך שהיועץ המשפטי לממשלה והפרקליטות, באופן מכוון ויזום, זונחים את הטיפול במאות עתירות נגד הריסת בבי"חיים במגזר הפלסטיני ביהודה ושומרון, תוך הותרת צו הביניים, האוסר על הריסת המבנים, על כנו.

48. כפי שעולה מהעובדות המתוארות לעיל, בעוד שלטענת הפרקליטות מדובר בזניחת עתירות המתייחסות למבנים שנמצאים בתחתית "סדרי העדיפויות" של גורמי האכיפה, ומטעם זה בלבד, הרי שמדו"חות גורמי האכיפה, ובמובלע גם מתגובת היועץ המשפטי לממשלה, עולה כי טענה זו אינה אמת.

49. כפי שעולה מדו"חות יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי, מדובר בהתנהלות "עצמאית" של הפרקליטות ובזניחת ההגנה על המעשה המנהלי גם במקרים הנמצאים בראש סדרי העדיפויות של גורמי האכיפה.

50. כפי שעולה מדו"חות יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי, נעשו מאמצים עליונים על ידם לזרז את הטיפול בעתירות המעוכבות וזאת לאור הנזק החמור שנגרם עקב כך לשלטון החוק ביהודה ושומרון ולהשפעה הרבה שיש לתופעה זו על המוטיבציה של עברייני הבנייה להמשיך ולבנות שלא כחוק, ללא מורא מהרשויות, בידיעה כי גם באותם מקרים בהם יוצאו צווי הריסה, ניתן יהיה לעכבם לתקופה בלתי מוגבלת ובכך לזכות בחסינות שיפוטית לבנייה הבלתי חוקית.
51. כפי שעולה מהעובדות המתוארות לעיל, זניחת התיקים ע"י פרקליטות המדינה ובתמיכת היועץ המשפטי לממשלה מתוחמת אך ורק ביחס לבנייה הבלתי חוקית בסקטור הפלסטיני. בכל העתירות בהן נדונה בנייה בלתי חוקית, המשויתת למגזר היהודי ביהודה ושומרון, מתייצבת הפרקליטות כארי ומגנה על חוקיות המעשה המנהלי בפני בית המשפט הנכבד.
52. התנהלות זו של היועץ המשפטי לממשלה והפרקליטות, משדרת מסר ברור לגורמי האכיפה הפועלים ביהודה ושומרון. מסר על פיו יש לבצע אכיפה סלקטיבית ולמקד את פעולות האכיפה כנגד האוכלוסייה היהודית.
53. כתוצאה מהתנהלות זו, כך לשיטת יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי, הוקפאה כמעט לחלוטין הריסת הבנייה הבלתי חוקית במגזר הפלסטיני.
54. כתוצאה מהתנהלות זו, כפי שעולה מנתוני יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי, עלו נתוני ההריסות במגזר הישראלי על אלו שבמגזר הפלסטיני וזאת למרות שהבנייה הבלתי חוקית במגזר הישראלי בטלה בשישים אל מול הבנייה הבלתי חוקית במגזר הפלסטיני.
55. כתוצאה מכך, בעוד שבמגזר הפלסטיני נבנים באופן שיטתי אלפי וילות אדירות מימדים בשטחי C ביהודה ושומרון ללא היתר ובניגוד לכל דין, הרי שכאשר מדובר במגזר היהודי – כל בונט או הרחבה קלה של קרוואן גוררים אחריהם פעולות אכיפה מיידיות ונחרצות, שבמידה ואינם ממומשות מיידית גוררות אחריהן עתירות לבית משפט נכבד זה, אשר מצווה על המדינה ליתן לו"ז מידי לביצוע ההריסה.
56. העותרת פנתה לאחרונה לבית משפט זה במספר עתירות כנגד רשויות האכיפה ביהודה ושומרון אשר מצביעות כולן על כך שרשויות האכיפה אינן פועלות במודע ובמכוון לאכיפת החוק כלפי בנייה בלתי חוקית במגזר הפלסטיני ביהודה ושומרון (ראה בג"ץ 6243/08, בג"ץ 11113/08, בג"ץ 72/09, בג"ץ 433/09, בג"ץ 702/09 ובג"ץ 7264/09).
57. כפי שעולה בין היתר מהעובדות המפורטות בגדרי עתירה זו, מדובר בהתנהלות מכוונת אשר מובלת ע"י פרקליטות המדינה ובחסות היועץ המשפטי לממשלה. כפי שמתברר בגדרי עתירה זו מדיניות זו הינה למורת רוחם של גורמי האכיפה, אשר ניצבים חסרי אונים אל מול התנהלות הפרקליטות ואל מול המסר הברור אשר נובע מהתנהלות זו.
58. כך לדוגמא במסגרת בג"ץ 72/09 הוצגו תכתובות חוזרות ונשנות, שהוציאה העותרת לגורמי האכיפה, בדרישה לאכוף את החוק כנגד וילות מפוארות שנבנו שלא כחוק בשטחי מאחז פלסטיני בלתי חוקי באזור דיר דיבואין וביתין. העותרת צירפה לעתירתה תמונות של וילות אדירות מימדים, שנבנו ע"י עברייני הבניה נוכח מדיניות האכיפה הרופסת המובלת ע"י היועץ. להמחשת העניין, להלן שתיים מהתמונות, שצורפו לבג"ץ 72/09:

מבנים A,B (נ.צ 647351-223808, נ.צ 647344-223872)

59. מתגובת המדינה לבג"ץ 72/09 עולה כי למרות פניותיה החוזרות ונשנות של העותרת לגורמי האכיפה, למרות הגשת העתירה לבית המשפט בעניינם של אותם מבנים ולמרות שבידי גורמי האכיפה מצויות תמונות של הוילות הנראות למרחוק, ונ.צ מדויק, חרף כל זאת לא נקטו גורמי האכיפה ולו בשלב הראשוני והמקדמי של פתיחת תיק פיקוח (בב"ח) ביחס לאותם מבנים. להלן החלק הרלוונטי מתוך תגובת המדינה בבג"ץ 72/09:

3. חמשיבים יטענו, כי דין העתירה והבקשה לצו-בנינים להידחות על-הסף.

4. ראשית, מבדיקה ראשונית, שנערכה ביחידה המרכזית לפיקוח של המינהל האזרחי עולה כי ששת המבנים המוזכרים לעיל נבנו שלא כדין, בהיעדר היתרי בנייה, וכי טרם החלו בעניינם חליכי אכיפה ופיקוח. תהליך איסוף חנתונים בעניין, שישמש בהמשך כבסיס לחליכי האכיפה, נמצא בעיצומו.

5. שנית, פעילויות הפיקוח והאכיפה ביחס לבנייה בלתי חוקית באי"ש, לרבות באזור בו עוסקת העתירה, נקטות בהתאם לסדרי העדיפויות שנקבעו על-ידי הרשויות המוסמכות. גם חליכי הפיקוח הנוגעים לששת המבנים בהם עוסקת העתירה צפויים להיפתח בהתאם לשיקול הדעת השמור לרשויות הפיקוח והאכיפה ובהתאם לסדרי העדיפויות הצריכים לעניין.

60. יודגש כי התנהלות מקוממת ובלתי סבירה זו חזרה על עצמה בכל אחת מהעתירות, שהגישה העותרת, כאשר בכל אחת מהעתירות הוברר כי בפועל מתנהלת מדיניות ברורה של אי אכיפת חוקי התכנון והבנייה כלפי האוכלוסייה הפלסטינית.

61. כפי שעולה מהעתירות שהגישה העותרת, מדיניות היועץ המשפטי לממשלה חלחלה מטה והביאה לעצירה כמעט מוחלטת של האכיפה במגזר הפלסטיני. ביחס למרבית המבנים, ובכלל זה וילות אדירות מימדים, לא נפתחים כלל תיקי פיקוח ראשוניים גם לאחר שמועברים למינהל האזרחי התראות ספציפיות הכוללות תמונות, נ.צ ותצ"אות עליהם מסומנים המבנים שנבנו שלא כחוק. גם במקרים בהם נפתחים, טכנית, הליכי פיקוח ומוצאים צווי הפסקת עבודה וצווי הריסה הרי שצווים אלו אינם ממומשים בפועל בין בחסות התופעה עליה עומדת עתירה זו ובין בהיעדר כל נימוק ובחסות הטענה לפיה לרשויות האכיפה שמורה הזכות לפעול בהתאם ל"סדרי עדיפויות", שכל קשר בינם ובין האכיפה בפועל אינו קיים.

62. כפי שעולה מעתירה זו, מדיניות אי האכיפה הקיימת בפועל כלפי הבניה הבלתי חוקית במגזר הפלסטיני מוכתבת הלכה למעשה ע"י היועץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה.

63. מהעובדות המפורטות עולה כי הפרקליטות ניסתה לחפות על מדיניותה בטענת שווא לפיה התיקים נזנחים עפ"י הנחיית גורמי האכיפה ובהתאם לכוונתם של גורמי האכיפה לממש את הצווים עפ"י סדרי עדיפויות ענייניים, שכביכול נקבעים על ידי גורמי האכיפה.

64. משהתברר כי טענה זו אינה נכונה ואף סותרת חזיתית את דו"חות המינהל האזרחי, או אז מנסה היועץ המשפטי לממשלה להתנער מפניית העותרת, משהה את תגובתו במשך כחצי שנה חרף פניות חוזרות ונשנות ואז מבקש לפתור את העותרת בטענות לפיהן מדובר בנושא המערב גורמים בלתי מזוהים במינהל הציבורי הישראלי או לחלופין בטענה כללית ובלתי סבירה בעליל לפיה אין טעם להגן על המעשה המנהלי, שכן צווי הריסה לרוב אינם נאכפים.

65. העובדות המפורטות בגדרי עתירה זו, מעידות על תופעה חמורה שלא ניתן להשלים עימה. הנזק שנגרם לשלטון החוק ולזכות לשוויון בפני החוק הנו כבד מנשוא.

66. התנהלות המדינה רומסת את הערכים הבסיסיים ביותר עליהם עומד שלטון החוק. המשיבים, במעשה ובמחדל, רומסים את שלטון החוק ומביאים לביזוי המערכת, המופקדת על שמירת החוק.

67. כיצד ניתן לבוא בטענות לעברייני הבנייה במגזר הפלסטיני כאשר המערכת האמונה על שלטון החוק מבהירה להם במעשיה, כי אין בכוונתה לפעול כנגד הבנייה הבלתי חוקית. וכי מצופה מהם שיתנדבו לעבור את דרך החתחתים הכרוכה בהוצאת היתרי בנייה, ישלמו את האגרות הכרוכות בכך ויבנו בהתאם לשיקולים תכנוניים ולא כאוות נפשם, כאשר המדינה מצידה מבהירה במעשים ברורים כי אין בכוונתה לאכוף את החוק כנגדם? כאשר המדינה מבהירה כי גם כאשר יוצאו צווי הריסה כנגד המבנים הרי שניתן יהיה לעכבם עד בוש ובמחיר של תשלום אגרת בית המשפט, לקבל חסינות שיפטית קבועה לילות המפוארות שבנו.

68. ומן הצד השני, כיצד ניתן לצפות מהציבור היהודי הרחב המתגורר ביהודה ושומרון לכבד את מוסדות המדינה ולסמוך על שיקול הדעת המקצועי של גורמי האכיפה ופרקליטות המדינה כאשר האחרונה מנהלת מדיניות עצמאית של אכיפה סלקטיבית כנגד הבנייה היהודית ביהודה ושומרון?

69. וכידוע, עבירה גוררת עבירה. היות ופרקליטות המדינה מודעת לפגיעה האנושה הנגרמת לשלטון החוק ולזכות לשוויון בפני החוק, כתוצאה מהמדיניות הנקוטה בידה, עושה הפרקליטות, בראשות היועץ המשפטי לממשלה, כל שביכולתה כדי להסתיר מדיניות זו ולגלגל את האשמה למחדליה על אחרים ובכלל זה על גורמי האכיפה או על בית המשפט, שביחס אליו נטען (ראה נספח ה') כי העומס המוטל עליו הוא אחת הסיבות המביאות את הפרקליטות להחלטה לזנוח את הטיפול בעתירות.

70. וכאשר מובאים הדברים בפני היועץ המשפטי לממשלה, סדורים וערוכים בצירוף טענות המגובות בכתובים ובדרישה להפעיל את סמכויותיו על פי חוק – או אז מתעלם היועץ המשפטי לממשלה מחובתו היסודית הקבועה בחוק להשיב לפניית העותרת תוך 45 יום, מגיב רק חצי שנה מאוחר יותר לאחר אין ספור פניות חוזרות ונשנות, מתעלם בתגובתו ממרבית הטענות העובדתיות המהותיות שפורטו בפניו, מערפל את העובדות הרלוונטיות ומודיע על תמיכה במדיניות הקיימת על יסוד נימוק בלתי סביר בעליל.

71. "אם בארזים נפלה שלהבת, מה יעשו אזובי הקיר" (מסכת מועד קטן, כה, ע"ב). אם הגורם האחראי על מערכת אכיפת החוק במדינת ישראל מתעלם מחובותיו על פי חוק ופועל, במעשה ובמחדל, לסכל את האכיפה כנגד בנייה בלתי חוקית ביהודה ושומרון, כיצד ניתן יהיה לקיים שלטון חוק ברחבי יהודה ושומרון כלפי כלל התושבים?

72. העותרת טען כי התנהלות המשיבים, כמתואר לעיל, חורגת במובהק ממרחב שיקול הדעת, השמור לרשויות המינהל, ועל כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש.

ד. הוצאת צו ביניים

73. במסגרת עתירה זו מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים המורה למשיבים להתנגד לעיכוב או למחיקת עתירות במסגרתם הוצאו צווי ביניים, המורים למדינה להימנע מביצוע צווי הריסה שהוצאו ע"י המינהל האזרחי ביחס למבנים בלתי חוקיים בשטחי יהודה ושומרון.

74. הוצאת צו הביניים חיונית כדי שניתן יהיה, בשלב מקדמי זה, לעצור את התופעה הנזכרת במסגרתה מעוכב הטיפול בעתירות תוך הותרת צווי הביניים על כנם, כשממשעות הדבר מתן חסינות שיפוטית לעברייני הבנייה ביהודה ושומרון.

75. כפי שהובהר לעיל, לטענת הפרקליטות עיכוב ההליכים באותן עתירות נגזר מכוונת גורמי האכיפה לפעול למימושם בעוד גורמי האכיפה מכחישים טענה זו ומבהירים כי עיכוב ההליכים פוגע פגיעה אנושה בעבודתם וכי הם עשו ועושים כל שביכולתם, ללא הצלחה, בניסיון להניא את הפרקליטות מלעכב את ההליכים בעתירות אלו.

76. כפי שהובהר לעיל, טענת היועץ המשפטי לממשלה לפיה אין טעם "להטריח" את המערכת המשפטית בהגנה על צו הריסה, שקטנים סיכוייו להתממש בפועל, הינה טענה בלתי סבירה באופן קיצוני.

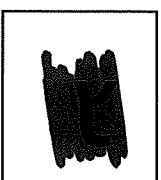
77. בהיעדר כל טעם ענייני נראה לעין לעכב את ההליכים בעתירות הנזכרות, הרי שבחינת מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת הוצאתו של צו הביניים כמבוקש. למשיבים כמובן לא ייגרם כל נזק מהוצאת צו הביניים המתבקש בנסיבות העניין.

ה. הסעד המבוקש

78. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא בדחיפות צו ביניים כמבוקש.
79. לאור התשתית העובדתית שהוצגה בפני בית המשפט הנכבד, יתבקש בית המשפט להוציא צו על תנאי כמבוקש ברישא של העתירה, ולאחר קבלת תגובת המשיבים ושמיעת טיעון בעל פה, להופכו למוחלט.
80. לאור החשיבות הנודעת לבירור הטענות המועלות בגדרי עתירה זו, יתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון בעתירה במועד קרוב ככל הניתן.
81. בנוסף יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים ובשכר טרחת עורך דין בתוספת מע"מ כחוק.

עמיר פישר, עו"ד
ב"כ העותרים

ירושלים, היום, _____

תאריך	מס' דיונים	מס' בקשות	מס' ביניים	החזרה	תאריך תגובה	תאריך הגשה	העותרים	מס' בג"ץ
למעקב בתיק								
19/09/2011	0	9	V	4	31/07/2008	11/03/2008	עזאם ערזי יאסין עאצי	2284/08 בג"ץ
19/09/2011	0	9	V	2	31/07/2008	12/03/2008	יחיא מוסא מוחמד אבו לחוה	2313/08 בג"ץ
21/11/2011	0	6	V	0	06/12/2008	06/11/2008	שחדה מוחמד עבדאלמעטי אדעיס	9335/08 בג"ץ
תיק לא קשור				8			מוחמד גראח	2741/09 בג"ץ
28/12/2011	0	9	V	4	11/07/2008	11/06/2008	מוחמד עמאר מוחמד אבו מאריה	5177/08 בג"ץ
	0	7	V	1	02/06/2009	02/04/2009	פאזי ח'ליל כברהא	2963/09 בג"ץ
	0	13	V	4	04/04/2009	19/03/2009	מוחמד מוחמד טריף ראשידה ואח'	2521/09 בג"ץ
	0	11	V	1	16/05/2008	16/04/2008	סלימאן חסן אחמד דואבשה ואח'	3540/08 בג"ץ
	0	12	V	1	23/03/2008	11/03/2008	מוחמד ערזי יאסין עאצי	2285/08 בג"ץ
	0	12	V	2	08/03/2008	08/02/2008	רפעת עומר מוחמד עאצי	1261/08 בג"ץ
	0	12	V	2	12/03/2008	12/02/2008	מוחמד אחמד אלכטיב	1407/08 בג"ץ
	0	12	V	3	30/04/2008	24/02/2008	מוחמד סלימאן אבו דאחוק	1752/08 בג"ץ
23/05/2012	0	2	V	0	10/11/2010	28/10/2010	נאיף מוחמד חוסיין כעאברה ואח'	7920/10 בג"ץ
	0	3	V	0	05/03/2011	05/01/2011	משהור שאהר מוחמד יאסין	108/11 בג"ץ
	0	3	V	0	05/03/2011	05/01/2011	נאגא יאסין	110/11 בג"ץ
	0	3	V	0	05/03/2011	05/01/2011	נעים חסין	111/11 בג"ץ
	0	3	V	0	05/03/2011	05/01/2011	באסל יאסין	113/11 בג"ץ
התיק נסגר	1	2	V	0	20/02/2011	10/01/2011	עיד אחמד מוסא צראיעה פקיר -14	257/11 בג"ץ
	0	4	V	1	24/03/2011	24/01/2011	עאזם מוסא	649/11 בג"ץ
	0	3	V	0	03/05/2011	03/04/2011	מוחמד מתיסן מוחמד מתיסן	2623/11 בג"ץ
	0	3	V	0	21/04/2011	06/04/2011	אבראהים חליל אחמד צביח	2768/11 בג"ץ
23/04/2012	0	2	V	0	יום לפני 14	11/04/2011	עלי סלים מוסא	2877/11 בג"ץ
	0	2	V	0	26/05/2011	22/04/2011	סלימאן עבדאללה	3161/11 בג"ץ
	0	2	V	0	26/05/2011	22/04/2011	חליל מליחאת ואח'	3160/11 בג"ץ
	0	3	V	0	24/03/2011	24/01/2011	עיד סווילם אל צאריעה ואח'	673/11 בג"ץ
לא רלוונטי	0		V	3	29/07/2009	06/03/2009	רגבים	3245/11 בג"ץ
	0		V	1	29/07/2009	06/03/2009	אודי צאלח חמד בני פדל	2106/09 בג"ץ
	0	8	V	4	09/12/2008	25/11/2008	עטיה פהמי קאסם בני מניח סופיאן חוסיני עלי צביח ונעימה מוחמד רשיד עבד אלראזק	2105/09 בג"ץ 9955/08 בג"ץ

0	5	V	0	7 ימים לפני	שארד'י עבד אלקאדור דרוב	7087/08 בג"ץ
0	10	V	2	חדיין	קדוח קאסם	6191/08 בג"ץ
0	7	V	2	30/04/2009	אסמאעיל חליל	9106/08 בג"ץ
0	11	V	5	03/06/2008	חליל מוחמד סעד סעד	4645/08 בג"ץ
0	6	V	1	06/12/2008	סלימאן סאלם ג'האלין, מוחמד סלים עודה ג'האלין, פאז'י מוחמד סלים ג'האלין, פאז'י מוחמד סלים ג'האלין, דאוד סלימאן סלים ג'האלין	9356/08 בג"ץ
0	9	V	3	25/03/2008	מוחמד אבראהים עטאללה סעד חאלד מוחמד עראערה, מוחמד חסין רפאיקה, יוסף חסין רפאיקה, עלי אחמד פקיר מוסא סוילם פקיר, סלאמה חסן פקיר, חסן סוילם אסחימאן מוחמד אסחימאן מליחאת זכריא שאהר מוחמד איסין	1283/08 בג"ץ
0	5	V	1	27/01/2011	היבה עבד אלחמיד סלאמה חסן יוסף זיד, באסם פתחי גויהה	162/11 בג"ץ
0	4	V	2	07/11/2010	עומר כאמל איברהים עמארנה	7226/10 בג"ץ
0	2	V	2	05/03/2011	מוחמד אחמד מקבל	116/11 בג"ץ
0	2	V	2	05/03/2011	חיסיר שאהין אסמאעיל	117/11 בג"ץ
0	7	V	1	26/10/2010	אחמד עבד אלקאדור מוחמד בעראן אבראהים חמאד עבד אלפתחא אבו מאריה	7677/10 בג"ץ
0	9	V	7	10 ימים לפני	עומר כאמל איברהים עמארנה	2815/06 בג"ץ
0	11	V	6	חדיין	מוחמד אחמד מקבל	8160/06 בג"ץ
0	13	V	3	26/10/2006	חיסיר שאהין אסמאעיל	8811/06 בג"ץ
0	15	V	7	13/01/2007	אחמד עבד אלקאדור מוחמד בעראן אבראהים חמאד עבד אלפתחא אבו מאריה	9367/06 בג"ץ
0	15	V	6	13/01/2007	מוסא ראשד מוחמד	9369/06 בג"ץ
0	16	V	7	03/01/2007	אבראהים יאסין עאז'	9969/06 בג"ץ
0	16	V	7	29/01/2007	ג'מיל מוחמד עבדאללה סוס	439/07 בג"ץ
0	11	V	1	22/02/2007	ראתר מוחמד אבראהים בדוי	640/07 בג"ץ
0	13	V	4	25/04/2007	עיסא מוחמד חמאד	1792/07 בג"ץ
0	11	V	6	10/05/2007	וליד מרעי חסן אג'באריה	2611/07 בג"ץ
0	11	V	6	25/05/2007		3838/07 בג"ץ
0	7	V	6	10 ימים לפני	אבראהים חלף חליל חגאגמנה	7198/07 בג"ץ
0	7	V	6	חדיין	תופיק מוחמד אבו נזיה	7208/07 בג"ץ
0	9	V	5	01/11/2007	חאאר מוחמד עבד אלסלאס שייך	7633/07 בג"ץ

23/01/2012	0	8	V	2	20/03/2008	10/03/2008	נוסע אחמד מחמוד טקאטקה	2232/08	בג"ץ 2232/08
19/09/2011	0	6	V	2	23/03/2008	11/03/2008	אחמד ערדז יאסין עאזי	2287/08	בג"ץ 2287/08
	0	8	V	1	15/06/2008	12/03/2008	מוחמד סאלח איסמעעיל דאוד	2316/08	בג"ץ 2316/08
	0	11	V	3	21/05/2008	21/04/2008	חסן עיסא מחמוד חג'אלה	3647/08	בג"ץ 3647/08
	0	7	V	1	13/07/2008	13/05/2008	עווני מחמוד עבד אללה חסון	4265/08	בג"ץ 4265/08
	0	9	V	1	15/06/2008	25/05/2008	מועצת הנכפר פצאיל אלפוקא	4674/08	בג"ץ 4674/08
	0	8	V	2	16/07/2008	01/06/2008	עבד אלרזאק אסעד דוואבשה	4906/08	בג"ץ 4906/08
	0	7	V	3	30/07/2008	15/06/2008	בסאם סלים עאסי	5310/08	בג"ץ 5310/08
חתיק חסוי	1	9	V	3	ימים לפני 7	04/12/2008	וליד חרוב	10278/08	בג"ץ 10278/08
חתיק נסגר	1	9	V	6	ימים לפני 7	07/12/2008	מוחמד חרוב	10337/08	בג"ץ 10337/08
חתיק לא קשור	0	8	V	2	חדיין	29/07/2009	עארף ואצף בני גאבר	2100/09	בג"ץ 2100/09
חתיק נסגר	3	9	V	3	01/06/2009	25/05/2009	פרת אללה יוסף מעטפא בני מנינה מוסא מוסא מאורקן דאר פרחאת (מט"ש עפרה)	2101/09	בג"ץ 2101/09
חתיק נסגר	0	4	V	2	10/01/2010	24/11/2009	נעים דאוד רדאידה	4457/09	בג"ץ 4457/09
חתיק נסגר	0	4	V	1	בתוך 21 יום	09/08/2010	מחמוד עיסא חסון אלעסא	9432/09	בג"ץ 9432/09
02/05/2012	0	4	V	2	בתוך 21 יום	12/08/2010	אבראהים עטא אללה גאד אללה	5919/10	בג"ץ 5919/10
16/04/2012	0	2	V	0	30/03/2011	30/01/2011	תייסיר מוחמד אמד סעד	6004/10	בג"ץ 6004/10
13/02/2011	0	1	V	1	ימים לפני 7	21/04/2011	עבד אלחכים מוסטפא עבד אחוראזק	822/11	בג"ץ 822/11
נמחקת	0	0	V	0	חדיין	16/02/2011	סאמר מחמוד עודה	3151/11	בג"ץ 3151/11
נמחקת	1	3	V	3	ימי לפני 14	21/12/2009	מוחמד עלי חסון אלזעיד	1291/11	בג"ץ 1291/11
נמחקת	0	6	V	0	21/01/2010	25/03/2010	וליד בשיר מחמוד ואח' ג.ב.ג.א.	10189/09	בג"ץ 10189/09
	0	2	V	0	07/04/2010	23/03/2010	יהודית בנימין ואח' חמד'יה	2463/10	בג"ץ 2463/10
	0	2	V	0		31/03/2011	חמד'יה חביב חמזה מועטפא חסון מחמוד טריף רשאידה,	2332/10	בג"ץ 2332/10
	0	1	V	0			איבראהים מוסא חסון אלזאיד, עומר חסון זאיד,	2572/11	בג"ץ 2572/11
חתיק לא קשור	0	3	V	0	02/07/2011	31/05/2011	מוחמד חסון אלזאיד, עודה מוחמד חסון זאיד,	4139/11	בג"ץ 4139/11
					09/06/2011	26/05/2011	חאלד מוחמד טריף רשאידה	4019/11	בג"ץ 4019/11
							סאמי אל ראמק	3478/11	בג"ץ 3478/11

לבדוק	0	2	V	2	31-4-11	31/03/2011	עוֹתְמָאן רֵאֶמֶת מִחְמוּד זִי־רֵחוֹן	2575/11
05/10/2011	0	5	V	0	14/03/2011	06/03/2011	שָׁלוֹם עֲנִשׁוֹן לִי־שֵׁרָאֵל	1813/11
13/06/2012	0	0	V	0	17/03/2011	29/12/2010	מִחְמוּד עֵלִי סִלִּי־נָאֵן מִלִּי־חֹאֵת	9671/10
13/06/2012	0	0	V	0	17/03/2011	29/12/2010	סִמְרִי מִחְמוּד מִחְמוּד רִשְׁאִידָה	9672/10
נִמְחָקָה	1	1	V	0	16/12/2010	02/12/2010	מִוֵּעָה כִּפְרִית בֵּית סִירָא	8902/10
חֲרִיקָה נִסְמָר	1	3	V		21/12/2010	30/11/2010	רִגְבִים	8806/10
	1	1	V	0	יָמִים לִפְנֵי 7			
					חֲדִירוֹן	03/01/2010	עֶאֱדֵל אֲבִרְהִים מִחְמוּד נִגְ'אֲדָה	43/10
10/10/2011	1	5	V	0	יָמִים לִפְנֵי 3		עֵלִי זֶאֱוֹד אִיסְמַעִיֵּל בִּרְכָאֵת, רֵאֶשׁ	
	0	6	V	6	חֲדִירוֹן	13/08/2009	מִוֵּעָת כִּכֵּר עֶקֶב	6505/09
	0	6	V	1	07/11/2008	07/09/2008	מִחְמוּד עֵרֵאֲעֵרָה	7608/08
09/11/2011	0	7	V	5	בִּתּוֹן 45 יָמִים	15/06/2008	עִמְאָד סִלְאָמֶן הֶאֱרֹחֶזָה	5308/08
	0	10	V	5	06/07/2008	06/05/2008	בִּסִּים סוֹלִטָאן	4062/08
	0	10	V	5	23/03/2008	11/03/2008	מוֹסָא עֵרִיז יֵאֶסִין עֶאֱצִי	2283/08
	0	10	V	3	03/04/2008	09/04/2008	מִחְמוּד עֶפְאֲנָה	3272/08
	0	8	V	3	בִּתּוֹן 7 יָמִים	16/03/2008	סִמְרִי טִקְאָטְקָה	2414/08
	0	8	V	3	בִּתּוֹן 7 יָמִים	16/03/2008	אִסְמַעִיֵּל אֲבִי רִחְמָה	2412/08
	0	10	V	3	יָמִים לִפְנֵי 7			
	0	10	V	2	חֲדִירוֹן	20/01/2008	בִּסְאֵם גְּמִיל מִחְמוּד חֶסֶן מִחְאָגְנָה	608/08
	0	10	V	2	23/10/2008	23/09/2008	מִנְהֵל עֶאֱרִף עוֹדָה צוֹאֵן	8095/08
	0	0	V	3	29/07/2009	06/03/2009	עֶאֱקִי וְאֶקֶף בִּנִי גֶאֲבֵר וְאִחִי	2103/09
	0	0	V	3	29/07/2009	06/03/2009	עֶאֱקִי וְאֶקֶף בִּנִי גֶאֲבֵר וְאִחִי	2104/09
	0	0	V	7	30/03/2009	16/03/2009	אִנֶּס סַעֲדָדָה בִּנִי פִדֵּל	2393/09
	0	2	V	2	10/06/2009	25/05/2009	גִּמְלִיָּה יוֹסֵף צִלְאָה כַּעֲגִבְנָה	4463/09
	0	9	V	5	26/10/2009	11/10/2009	חֶסֶסִין בַּשְׂאֲרָאֵת ו-6 עוֹתְרִים נוֹסִפִים	
	0	5	V	4	14/01/2010	02/12/2009	אֲבִרְאִהִים סִלִּי־נָאֵן אֲבִי חֲרִבִּישׁ וְאִחִי	9689/09
	0	5	V	2	21/01/2010	04/12/2009	מִחְמוּד (ב) אִיבִרְאִהִים חֲבֹב	9739/09
	0	6	V	3	21/01/2010	04/12/2009	פֶּרֶאֶס אִיבִרְאִהִים חֲבֹב	9740/09
	0	8	V	2	07/03/2010	23/12/2009	חֶסֶן סִלִּי־נָאֵן מִנְסוֹר רִשְׁאִידָה וְאִחִי	10299/09
	0	6	V	2	28/03/2010	07/03/2010	דִּיִף אֵלֶלָה גִּלְדֵּעַ גִּלְדֵּעַ רִשְׁאִידָה וְאִחִי	1863/10
28/12/2011	0	3	V	1	11/04/2010	11/03/2010	הֶשֶׁאֵם עֵלִי עֵבֵד גֶּאֲבֵר	2002/10
	0	10	V	3	28/04/2010	13/04/2010	עִמְאָד אֲבִד אֵלְסִלְאֵם נִצֵּר	2792/10
	0	5	V	2	בִּתּוֹן 45 יָמִים	22/04/2010	נִאִיל אֲבִרְאִהִים קִרְבָּאָה	3076/10

06/02/2012	0	3	V	2	03/08/2010	03/06/2010	דאוד נסאר	4267/10	בג"ץ
	0	2	V	4	15/09/2010	27/07/2010	ד"אב עבד אללה עודה	5651/10	בג"ץ
	0	4	V	2	30/08/2010	09/08/2010	חליל מוחמד סעד	5918/10	בג"ץ
	0	4	V	1	28-20-10	26/08/2010	אסעד מוחמד גדיע רשאידה	6276/10	בג"ץ
	0	0	V	1	26/09/2010	05/09/2010	מוסא עלי עודה עסאוסה	6496/10	בג"ץ
0	0	3	V	1	24/12/2010	24/11/2010	גמאל כמאל זיד	8625/10	בג"ץ
	0	3	V	1	29/12/2010	29/11/2010	נור כאמל קברא	8755/10	בג"ץ
	0	2	V	3	03/03/2011	20/12/2010	זאיד מוחמד חמד אבו עליה	9364/10	בג"ץ
	0	3	V	2	26/03/2011	26/01/2011	סלימאן מוחמד שמלאוויו	733/11	בג"ץ
	0				תוך 30 יום				
0	8	V	3		מהפסקת שבתות				
	7	V	3		הפסקת ליטים	27/04/2010	רשאידה	3178/10	בג"ץ
	0			3	16/08/2010	01/08/2010	נעבאנה	5761/10	בג"ץ
	0	0	V	1	ימים לפני 3				
	1	V	1		הדיון	27/04/2009	אבו לילה	3528/09	בג"ץ
10/10/2011	0	4	V	3	20/03/2010	20/05/2010	נסר אלדין	3865/10	בג"ץ
	0	6	V	3	06/09/2010	24/08/2010	מוחמד חתאם מאלק	6223/10	בג"ץ
	0	7	V	3	03/03/2010	02/02/2010	אחמד לוטאפי קברא	856/10	בג"ץ
	0	4	V	2	12/01/2011	09/12/2010	עיסא עדנאן מוחמד	9101/10	בג"ץ
	0	7	V	4	29/03/2010	08/03/2010	טאלב אדעיס	1869/10	בג"ץ
07/03/2012	0	1	V	0	28/02/2010	28/01/2010	מוחמד מוחמד חסין קאסם	737/10	בג"ץ
	0	12	V	3	13/02/2008	10/01/2008	מוחמד מליחאת ו-14 אח'	347/08	בג"ץ
	0	10	V	7	20/03/2008	10/03/2008	מוחמד עלי חסין טקאטקה	2230/08	בג"ץ
	0	11	V	2	27/05/2008	27/04/2008	מערף חסין חסין סלאודה	3718/08	בג"ץ
	0	10	V	4	02/09/2008	30/04/2008	חסין אבו עליא	3874/08	בג"ץ
11/06/2012	0	11	V	2	06/07/2008	06/05/2008	עלי חטיב	4065/08	בג"ץ
	0	10	V	3	15/07/2008	15/05/2008	עליאן מוחמד חסין קעאבנה	4366/08	בג"ץ
	0	13	V	3	09/03/2009	12/01/2009	מוג'ד צביח	357/09	בג"ץ
	0	5	V	4	20/03/2011	20/01/2011	עבדאללה אחמד עוד הדאליון	548/11	בג"ץ
	0	3	V	2	24/03/2011	24/01/2011	מוסא מוחמד מוסא מליחאת	648/11	בג"ץ
11/06/2012	0	2	V	2	31/03/2011	31/01/2011	ואאל חליל אברהים נאצר	850/11	בג"ץ
	0	4	V	1	03/05/2011	03/04/2011	בשאיר עבד אלליטיף מוחמד תיים	2624/11	בג"ץ
	0	5	V	1	05/05/2011	05/04/2011	עאמר מוחמד חסין עודה	2689/11	בג"ץ
	0	7	V	1	30/03/2009	16/03/2009	פאז' פאדל	2395/09	בג"ץ
	0	8	V	2	16/11/2008	26/10/2008	שפיק סלים אבו עליא	8911/08	בג"ץ

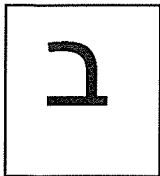
	0	8	V	2	29/11/2008	23/09/2008	עלי אבראהים אחמד טבל	בג"ץ 8093/08
	0	4	V	4	14/01/2010	05/01/2010	חסן מחמד איוב איוב	בג"ץ 84/10
חיק לא קשור 10/10/2011	0	7	V	4	29/02/2008	29/01/2008	פרחאן חסן עואודה	בג"ץ 9846/09
	0	3	V	0	24/03/2011	24/02/2011	תאופיק חרוב ואח'	בג"ץ 927/08
	0	3	V	0	24/03/2011	24/02/2011	עבד אללטיף סלימאם מליחאח	בג"ץ 1543/11
	0	0	V	0	18/03/2011	04/01/2011	מוחמד אחמד עלי אחמד	בג"ץ 851/11
	0	5	V	0	02/11/2010	19/10/2010	מואפק חטיב ואח'	בג"ץ 85/11
04/01/2012	0	0	V	0	יום לפני 30		מוסא חסין כעאבבה ואח'	בג"ץ 7618/10
	0	0	V	0	הדיון	26/11/2010	עזאת אחמד חניש רשאידה ואח'	בג"ץ 8695/10
	0	4	V	0	בתוך 21 יום	23/02/2011	דרך השלום ניהול דלק בע"מ ואח'	בג"ץ 1505/11
01/02/2012	0	0	V	0	יום לפני 30			
	0	5	V	0	הדיון	15/11/2010	מוחמד מחמוד עלי ברהם ואח'	בג"ץ 8369/10
חיק לא קשור	0	7	V	0	בתוך 15 יום	06/03/2011	חסן סלימאן אבו לקבאש ואח'	בג"ץ 1823/11
	0	9	V	5	07/11/2011	07/10/2010	אבראהים אלעביאת ואח'	בג"ץ 7223/10
	0	7	V	2	07/11/2011	16/12/2008	מחמוד אדעיס ואח'	בג"ץ 7224/10
	0	7	V	2	בתוך 15 יום	07/01/2009	חייסיר מחמוד חליל ואח'	בג"ץ 10670/08
	0	9	V	3	05/03/2009	16/04/2008	עבדאללה אברורים חסין ואח'	בג"ץ 222/09
	0	7	V	2	16/05/2008	01/01/2009	דואבשה אמנה חסן	בג"ץ 3539/08
	0	7	V	2	02/03/2009		אלקדאפי אבראהים מחמד הינדי	בג"ץ 29/09

נספח ב'

העתק פרוטוקול הדיון בבג"ץ 9815/09

נספח ב'

העתק פרוטוקול הדיון בבג"ץ 9815/09

בבית המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בג"ץ 9815/09

בפני : כבוד הנשיאה ד' ביניש

כבוד השופט א' גרוניס

כבוד השופטת א' חיות

העותרת : רגבים

נ ג ד

המשיבים :

1. היועץ המשפטי לממשלה
2. ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון
3. מועצת התכנון העליונה ביהודה ושומרון

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה : כ"ט בטבת התשע"א (05.01.11)

מזכירת הרכב יפעת ארן

בשם העותרת : עו"ד עמיר פישר

בשם המשיבים : עו"ד חני אופק

פרוטוקול

1

2

3 עו"ד פישר : את תגובת המדינה ראיתי והגבתי גם את תשובתי.

4

5 כבוד הנשיאה ד' ביניש :

6 זו אינה עתירה לבית המשפט. בדרך הזו לא ניתן לקבל סעד. זה צריך להיעשות בדרך של תיק

7 קונקרטי. איננו יודעים על מי מדובר. איזה דרך זו להגיש עתירה?

8

9 עו"ד פישר : מדובר במדיניות של היועץ המשפטי לממשלה. מדובר בתיקים ספציפיים. המצב

10 ברור וידוע. מדיניות זו שהיא מדיניות שאנו סבורים שאינה ראויה בלשון המעטה, והיא גורמת

11 לחוסר שוויון. היא גוררת מאות רבות של עתירות המוגשות לבית המשפט. כל אדם יודע שהדרך

12 היחידה היא להגיש עתירה.

13

14 כבוד הנשיאה ד' ביניש :

15 היתה תקופה מסויימת ותיקים אלו נסגרו כמצויין בתגובת המדינה.

16

- 1 עו"ד פישר : אני מייצג את מושב משואה בבקעת הירדן. שם אדמות חקלאיות של המושב
- 2 השתלטה משפחה פלשטינית זה הגיע למינהל והם פנו לבית המשפט. בנוב' 2008 הוצא צו
- 3 ביניים על 4 מבנים. מנוב' 08 ועד היום לא הוגשה תגובת העתירה.
- 4
- 5 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 6 זה נכון שזו הדרך. בעתירה קונקרטית תהיה תשובה.
- 7
- 8 עו"ד פישר : המושב לא צורף לעתירה.
- 9
- 10 כבוד השופטת א' חיות :
- 11 אז אדוני יבקש להצטרף.
- 12
- 13 עו"ד פישר : כי כיוון שראו כי השיטה מצליחה כל פעם יש צוי הריסה בעצם נוצר יישוב פלסטיני
- 14 על האדמה הזו.
- 15
- 16 כבוד השופט א' גרוניס :
- 17 בתיק המסויים הזה תטענו בעניין זה.
- 18
- 19 עו"ד פישר : כמו התיק הזה שהוא מראה בגלל צו ביניים אחד ולא קורה דבר עם העתירה
- 20 מוגשות עוד 4 עתירות.
- 21
- 22 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 23 בתיק כזה, אם זה פוגע במושב מסויים אדוני יכול להצטרף או לבטל את צו הביניים.
- 24
- 25 עו"ד פישר : בתיק דנן אנו מבקשים לתקוף מדיניות. כי מדיניות מעצם טיבה היא מורכבת
- 26 מפרטים רבים. יש מאות רבות של תיקים שלא מטופלים, אז כבודכם מציע לי שהעותרת תבקש
- 27 להצטרף לכל העתירות האחרות?
- 28
- 29 כבוד השופטת א' חיות :
- 30 אדוני מדבר על מדיניות. אם מעיינים בחתך המדגמי שאדוני צירף החל מ – 97 וההחלטה
- 31 האחרונה שאדוני צירף היא מ – 2005. לעומת בעתירות של 2004 וכו' אין לאדוני שום דוגמה
- 32 נוספת. המדינה, בתשובתה, נתנה במשקל במנגד שורה ארוכה לא מבוטלת של עתירות שהוגשו
- 33 צווי הריסה והם יותר עדכניים מ – 2008 ו – 2009. מדוע אדוני מביא דוגמאות מלפני 12 שנים?
- 34 נאמר לאדוני, ככל שהיתה מדיניות כזו המדיניות הזו עברה מן העולם וכל תיק מתברר לגופו.
- 35
- 36 עו"ד פישר : זה לא מה שנאמר. המדינה לא מכחישה את המדיניות הזו. בשום מקום לא נטען כי
- 37 היתה מדיניות כזו והיא השתנתה. הטענה כי המדיניות היא מוצדקת.
- 38
- 39 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 40 לא. גם טוענים כי יש סדרי אכיפה.

- 1
- 2 עו"ד פישר: כאשר המינהל מוציא צווי הריסה כשמדובר במדינה פלסטינית באיו"ש - רוב
- 3 הדוגמאות שצוינו בתגובת המדינה לא רלוונטיות. בחלק רב מהתיקים שהם נתנו דוגמה אין
- 4 בכלל צו ביניים. די להסתכל בדוחות של המינהל עצמו וזו תופעה של מדיניות שמסכלת את
- 5 העבודה שלהם. היינו מאות תיקים שמצטברים.
- 6
- 7 כבוד הנשיאה ד' ביניש:
- 8 אם המינהל האזרחי סבור שיש לטפל אחרת כתובתו היא לא בית המשפט.
- 9
- 10 עו"ד פישר: הגורם המקצועי שידע מה צריך לתעדף, שזה המינהל האזרחי, היא הוציאה דו"ח
- 11 וכתבה את מה שכתבה. הדו"ח האחרון שפורסם הוא מ- 2009, הם גם ציינו כי ישנם מאות של
- 12 תיקים ולכן מורדים תיקי מב"ח רבים, מקריא. המינהל האזרחי מתלונן על כך וטוען כי אינו
- 13 יכול לעבוד כך.
- 14
- 15 כבוד הנשיאה ד' ביניש:
- 16 אדוני צריך לזכור איך פועל מנגנון. זה זרוע מזרועות המדינה. אם הוא סבור שהמערכת לא
- 17 נותנת לו שירות יש כתובת: מערכת הבטחון או משרד המשפטים ולא אדוני. אם יש להם בעיה
- 18 של חוסר כ"א כתובתם זה לא בית המשפט. אני מייצג את אינטרס הציבור, שלא יהיה מצב
- 19 שהבניה באיו"ש תהיה הפקר.
- 20
- 21 כבוד הנשיאה ד' ביניש:
- 22 הם טוענים כי אין להם כח אדם.
- 23
- 24 עו"ד פישר: יחידת הפיקוח במינהל האזרחי טוענים כי כשהם מעוניינים לפעול פונים עברייני
- 25 הבניה בעתירות שאין בהן דבר ומקבלים צווי ביניים, ומאותו רגע אין שום דיון והתיק מגיע
- 26 למדף ויושב שנים רבות עד שהוא נמחק מחוסר מעש. הרי מי פונה לבית המשפט? הרי רוב רובם
- 27 של הפלסטינים שבונים ללא היתר בונים זאת במקומות מסויימים ולא הורסים להם את
- 28 הבתים. דווקא במקומות שהמינהל רוצה לממש, ודווקא בסדרי העדיפויות הגבוהים שהמינהל
- 29 רוצה לממש, מגיעים לבית המשפט ואז כלל התיקים מגיעים למדף ולבסוף הם נמחקים. מדובר
- 30 במאות רבות של עתירות. אני מפנה לתגובה של המשיב. היועץ המשפטי לא מכחיש את התופעה
- 31 הזו.
- 32
- 33 עו"ד אופק: אבקש להתייחס גם לעתירה זו אך לפני כן אפנה לפס"ד שניתן לפני חודש ימים
- 34 בעתירה שמבחינת מתכונתה היא היתה מוצלחת בהיבט זה שלא היתה כוללנית והיתה יותר
- 35 עדכנית מהעתירה דן. המדובר בבג"צ 6243/08 פסה"ד ניתן ב- 2.12.10 ניסו לעורר את אותה
- 36 טענה כבעתירה דן, מקריאה - זה נתונים עדכניים יותר. גם שם נטענה טענה כי דינה של
- 37 העתירה הכללית להידחות, מקריאה, היינו קיבלו את טענת הסוף והתייחסו לגופם של דברים,
- 38 אצטט כי זו התשובה המסבירה מדוע טענות חברי אינן יכולות לעמוד, מקריאה. בעצם שמו
- 39 דגש על מימון האכיפה ומכאן נובע גם הדבר שאתייחס אליו בהמשך, מקריאה - כלומר, פסק
- 40 דין שניתן ממש לאחרונה מנסה לעורר את אותן הטענות אם כי בצורה של עתירה כוללנית

- 1 שנדחתה על ידי בית משפט זה. אנו חוזרים על כל הטענות שטענו בתגובה המפורטת שהוגשה,
- 2 העדר תשתית עובדתית מינימלית. בעצם נשמעת הטענה וכך הוא מציג את זה טענות כנגד ניהולם
- 3 של ההליכים השיפוטניים – יש להבין שניים: האחד, שהפרקליטות מייצגת עמדה המשקפת
- 4 סדרי עדיפויות ולא את סדר העדיפויות. העובדה שהוצא צו הריסה עדיין מהמקומות שהוצאו
- 5 צווי הריסה נדרש לבצע סדרי עדיפויות, מינון האכיפה נעשה לפי סדרי עדיפויות וטענה זו אף
- 6 התקלה בעבר על ידי בית משפט זה. ההליך השיפוטי משקף מיקום יחסי בסדרי העדיפויות. אם
- 7 לחברי יש בעיה כנגד דבר זה או אחר, כמו שקרה שם בעתירה, הביאו 6 מבנים ספציפיים
- 8 וניתנה החלטה לגבי כל אחד מהם. כפי שנקבע מדיניות המגלמת סדרי עדיפויות אינה לוקה
- 9 בחוסר סבירות. אם חברי רוצה לעשות זאת, זה לא בדרך של עתירה זו ולכשתוגש עתירה כזו
- 10 נתייחס אליה. עתירה שהיתה מנוסחת בפחות כוללניות, גם היא נדחתה ולכן במתכונת זו אין
- 11 מקום לעמוד. לפני חודש ימים ניתן פסק דין בבית משפט זה בסוגיה סבירה ועמדת המשיבים
- 12 נמצאה סבירה. קראתי את הדו"ח של המינהל האזרחי, יש גופים האמונים על הפיקוח, הם
- 13 מוציאים צווי הריסה. אני יכולה להבין כי כל אחד מצווי ההריסה שמוציאים היה מגיע למיצוי
- 14 מלא, אך יש את עניין המינון, סוג אמצעי האכיפה וכו'.
- 15
- 16 כבוד השופטת א' חיות:
- 17 מי קובע את סדרי העדיפויות?
- 18
- 19 עו"ד אופק: המינהל האזרחי. לבוא כאן ולדבר על כל צוי אכיפה, יש מינונים שונים של אמצעי
- 20 אכיפה, יכול להיות מובן כי מי שמוציא צו הריסה משאלת לבו כי כל צו ייעשה.
- 21
- 22 כבוד הנשיאה ד' ביניש:
- 23 יש פער, אין ספק, בין מה שקורה בתוך הקו הירוק ובין באזור שמחוצה לו. המשיבים לא
- 24 מאשרים את מה שאדוני אומר, שהם כמדיניות לא רוצים לטפל בצווי הריסה או באכיפה.
- 25
- 26 עו"ד פישר: הם טוענים כי אינם מטפלים ברוב רובם של התיקים והם שמים אותם על המדף.
- 27
- 28 כבוד השופטת א' חיות:
- 29 איפה הם אומרים זאת?
- 30
- 31 עו"ד פישר: מה הם טוענים? התיקים מגיעים לבית המשפט ואין הם חולקים על התופעה כי רוב
- 32 התיקים לא מטופלים. לפי עמדת היועץ המשפטי לממשלה המדינה יכולה להחליט באיזה
- 33 תיקים היא תטפל ובמה לא.
- 34
- 35 כבוד הנשיאה ד' ביניש:
- 36 מדינת ישראל צריכה להחליט את סדרי העדיפויות ולא יחידת הפיקוח. המפקחים הם הזרוע
- 37 המבצעת לסמן בניה בלתי חוקית.
- 38
- 39 עו"ד פישר: אך המינהל האזרחי ויחידת הפיקוח בסופו של דבר הם לוקחים את כלל הצווים
- 40 ומעדיפים אותם ולא פרקליטות המדינה או מי שנמצא במח' בג"צים לומר מה סדר העדיפויות.

- 1 נאמר כי הועברה הרשימה לפרקליטות ובאופן גורף הם לא קובעים את התיק לדיון. אטען טענה
- 2 נוספת המדיניות שפרקליטות המדינה אומרת כי היא מתעדפת את התיקים, המדיניות הזו
- 3 בלתי סבירה.
- 4
- 5 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 6 לא היא מתעדפת את התיקים. יש לה פרקטיקה רגילה בכל הנושא של האכיפה. כאשר מגיעה
- 7 עתירה לפרקליטות אם זה דחוף לממש או לבטל את צו הביניים או לא, קובע מי שהפרקליטות
- 8 פונה אליו לברר : משרד הפנים, משהב"ט וכו', לפי העניין. הוא יכול לומר כי פה מוכרחים
- 9 להרוס כי זה עומד באמצע כביש והיו לנו תיקים כאלה אך הוא גם יכול לומר כי ממילא זה לא
- 10 כח אדם של הפרקליטות לנו אין כח אדם לבצע וזה לא ייהרס בשנה הבאה, זה הלקוח ולא
- 11 הפרקליטות.
- 12
- 13 עו"ד פישר : נניח את הנחת גבירתי, שהם לא יכולים, הרי נדרש האדם להרוס את המבנה. גם
- 14 בהנחה שיש סדרי עדיפויות שהפרקליטות טוענת שאין צורך לטפל בתיק, למה לתת צו ביניים
- 15 שמונע את הצו? הרי צו הריסה מופנה כלפי אדם.
- 16
- 17 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 18 לא כלפי האדם אלא כלפי הרשות. אם הרשות אומרת כי היא מבקשת לממש, הם באים לבית
- 19 המשפט ומבקשים לממש זאת.
- 20
- 21 עו"ד פישר : זה בסתירה לעמדת רשויות האכיפה שכותבים בדיוק הפוך. זה לא נעשה.
- 22 כשמעבירים סדרי עדיפויות הם לא מתקבלים.
- 23
- 24 כבוד השופטת א' חיות :
- 25 זה לא עניין שלנו לטפל בכך. אנו לא יכולים לקבוע אחרת.
- 26
- 27 עו"ד פישר : פניתי לגורמים המתאימים.
- 28
- 29 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 30 אם הצו יבוטל אתם תהרסו את זה או לא, כי אם הם אומרים שבשנתיים האחרונות זה לא
- 31 בתוכנית העבודה שלהם יוצא מזה שהם לא ממהרים.
- 32
- 33 עו"ד פישר : רשויות האכיפה הם אומרים כי טענה זו אינה נכונה, כך לפי הדו"ח שלהם.
- 34
- 35 כבוד השופטת א' חיות :
- 36 על כך אנו צריכים התייחסות פרטנית.
- 37
- 38 עו"ד פישר : צירפתי את ראש המינהל לעתירה. אין כל התייחסות בתגובת המדינה לדוחות
- 39 אלה. אפנה לדו"ח המצורף (נספח ט').
- 40

- 1 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 2 הם מייצגים את המינהל האזרחי. לא המפקח קובע כך גם אמרה חברתך. המדינה מקצה כך
- 3 וכך אמצעים לביצוע, היום הם אומרים תשובה על דעת המינהל. הדו"ח הוא של ראש יח' הפיקוח.
- 4
- 5
- 6 עו"ד פישר : הוא מתייחס לזה שהם מתעדיפים את התיקים והפרקליטים כמדיניות אינה
- 7 מטפלת בתיקים. בתגובת המדינה ציפיתי שראש המינהל יתן על כך את דעתו.
- 8
- 9 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 10 על הדו"ח חתום מנהל יחידת הפיקוח.
- 11
- 12 עו"ד פישר : בתגובת המדינה לא נטען כי עמדת ראש המינהל היא שאכן מה שכתוב בדו"ח
- 13 יחידת הפיקוח הוא אינו נכון והתיעדוף שהעבירה יחידת הפיקוח אינו רלוונטי.
- 14
- 15 כבוד השופטת א' חיות :
- 16 היא טוענת כי נעשתה עבודה משולבת בין הפרקליטות למינהל, נקבעו סדרי העדיפויות והם
- 17 פועלים לפי זה. תשובה זו היא גם מטעם ראש המינהל האזרחי, ואיננו יכולים לקבוע אחרת.
- 18
- 19 עו"ד פישר : אני חוזר לטענה שלדעתי היא כבדה לפחות באותה מידה. צו ההריסה מופנה
- 20 לאזרח שבונה שלא כחוק וזה דורש ממנו להרוס.
- 21
- 22 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 23 נכון שצווי הריסה לא מבוצעים ויש צווי ביניים.
- 24
- 25 עו"ד פישר : יש הבדל בין צו הריסה לגבי אדם שבנה ללא היתר ועליו להרוס, כי אם לא יעשה
- 26 כן המינהל יכול לאכוף את הצו לעשות זאת. צו הביניים למעשה מעקר מתוכן את צו ההריסה
- 27 ובעצם קובע כי צו ההריסה למעשה "מוקפא" ולכן גם אם יש בעיה של טרקטורים ואי אפשר
- 28 להרוס את כל המבנים עדיין זה לא סיבה לא לנהל את התיק בבית המשפט.
- 29
- 30 כבוד השופטת א' חיות :
- 31 אם לאדוני יש נתונים שיביא לנו. אין לאדוני שום נתון עדכני שהניח בפנינו, טענותיך הן
- 32 בעלמא. אם יש לאדוני טענות מבוססות על דברים שהם תלויים ועומדים במתכונת זו, יואיל
- 33 להביאם. אדוני לא יכול להילחם את המלחמות של אתמול.
- 34
- 35 עו"ד פישר : נתתי דוגמה של מקרה ספציפי שאני מטפל בו.
- 36
- 37 כבוד השופטת א' חיות :
- 38 אי אפשר להביא דוגמה של עתירה מ - 2009 עם נתונים משנת 2005.
- 39
- 40 עו"ד פישר : אני מוכן לתקן את העתירה בכך שאפנה ואצרף דוגמאות עדכניות.

- 1
- 2 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 3 אנו לא "מחסן" של תיקים להחזיק צווי ביניים. אם יש כוונה להרוס יואילו להגן על המינהל
- 4 האזרחי אם אין כוונה להרוס אין להשאיר את התיקים. זו המדיניות של בית המשפט אנו לא
- 5 "המדף".
- 6
- 7 עו"ד פישר : העתירה מראה על מאות תיקים שהיו כך קודם לכן והיו על המדף.
- 8
- 9 כבוד השופטת א' חיות :
- 10 על אדוני להגיש עתירה עדכנית המבוססת על נתונים עדכניים. אדוני לא מראה לנו שום נתונים
- 11 עדכניים. אם אדוני רוצה עתירה ציבורית כללית על דבר עקרוני, יואיל אדוני להראות לנו כי
- 12 הוא קיים. אנו מראים לאדוני כי הוא אינו קיים.
- 13
- 14 עו"ד פישר : אבקש שהות של 45 יום במהלכם אבדוק תיקים של השנתיים האחרונות. ישנו
- 15 אחוז גדול של מקרים שבהם לא מצרפים את המושב.
- 16
- 17 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 18 אנו לא קובעים מדיניות כללית ערטילאית. אם אדוני סבור אחרת עליו להגיש עתירה
- 19 והפרקליטות תיתן את עמדתה לכך.
- 20
- 21 עו"ד אופק : בסעיף 16 מצויין המשפט, מקריאה – כלומר סדרי העדיפויות לאכיפה הם
- 22 מסדירים את העניין ולא ההיפך. הנסיון כאן ליצור מתח זה לא קיים. סדרי העדיפויות
- 23 מכתיבים את העמדה. יש גם הגיון מאחורי זה כי מה שלא נמצא בסדרי העדיפויות בטווח זמן
- 24 הנראה לעין ממילא אם חולף זמן רב אז נערך דיון ובודקים את העניין לגופו אם נעשו שינויים.
- 25 סעיף 16 כולו נתמך בתצהיר.
- 26
- 27 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 28 אנו מציעים לאדוני כשתהיה לו עתירה קונקרטיה יגישה והיא תטופל. יגיש אדוני עתירה
- 29 חדשה.
- 30
- 31 עו"ד פישר : עתירה זו היא מגובשת וקונקרטית. אני מבקש לאפשר לי לצרף עוד דוגמאות
- 32 מתאימות.
- 33
- 34 כבוד הנשיאה ד' ביניש :
- 35 אדוני יגיש עתירה חדשה קונקרטית.
- 36
- 37 **ניתן פסק דין.**
- 38
- 39 שם הקלדנית : רונית י.
- 40

נספח ג'

**העתק הבקשה להצטרף להליך כידיד בית
המשפט בבג"ץ 9715/07**

נספח ג'

**העתק הבקשה להצטרף להליך כידיד בית
המשפט בבג"ץ 9715/07**

בג"ץ 9715/07

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

רגבים, ע.ר. 580460319
ע"י ב"כ עוה"ד עמיר פישר
מרח' המלך ג'ורג' 33 ירושלים 94261
טל: 6223676; פקס: 6223052

המבקשת

נ ג ד

עבד אל חלים עלי סלים בטאט ואח'
כולם באמצעות עו"ד מסכית בנדל
מטעם האגודה לזכויות האזרח
ת"ד 34510 ירושלים 91000
טל: 6521218; פקס: 6521219

העותרים בבג"ץ 9715/07

ועדת המשנה לפיקוח על הבניה ואח'
כולם באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צאלח א-דין 29, ירושלים 91010
טל: 6466010; פקס: 6467011

המשיבים בבג"ץ 9715/07

בקשה להצטרף להליך כידיד בית המשפט

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקשת להצטרף להליך שבכותרת כידיד בית המשפט (Amicus Curia).

ואלה נימוקי הבקשה:

א. המבקשת

1. המבקשת, הינה תנועה א-פוליטית, אשר שמה לה למטרה לפעול לשמירה על אדמות ונכסי הלאום, למנוע השתלטות בלתי חוקית של גורמים שונים על משאבי הקרקע הלאומיים, ולבקר את פעולות הרשויות המנהליות בטיפולן בנושא כך שיפעלו בהתאם לכללי מנהל תקין.

ב. הרקע לבקשה

2. במסגרת פעילותה של המבקשת לשמירת החוק, הזכות לשוויון בפני החוק והשמירה על כללי מינהל תקין בשטחי יהודה ושומרון, התגלתה תופעה חמורה, לפיה, המינהל האזרחי בהובלת פרקליטות המדינה, נוקטים במדיניות שמשמעותה, הלכה למעשה, פגיעה אנושה באכיפת החוק כנגד מבנים, שנבנו ע"י האוכלוסייה הפלסטינית בשטחי C ביהודה ושומרון, בניגוד לחוק וללא היתרי בנייה כדין.
3. כפי שהתברר למבקשת, עברייני הבנייה מהמגזר הפלסטיני ביהודה ושומרון, מצאו שיטה לעקר מתוכן את צווי ההריסה, המוצאים כנגד הבנייה הבלתי חוקית.
4. במסגרת דפוס הפעולה שהתגבש, עם הוצאת צו הריסה כנגד מבנה לא חוקי פונים עברייני הבנייה בעתירת סרק למתן צו על תנאי וצו ביניים נגד המינהל האזרחי בטענה שיש לבטל את צו ההריסה ולעכב את מימושו עד להכרעה בעתירה. היות ומדובר בסעד קיצוני של הריסת מבנה, נעתר ביהמ"ש לבקשה למתן צו הביניים עד למתן הכרעה אחרת ומבקש את תגובת המדינה לעתירה ולבקשה למתן צו ביניים.
5. בשלב זה מתחילה פרקליטות המדינה להגיש בקשות חוזרות ונשנות לדחיית המועד שנקבע להגשת תגובתה לעתירה. מדובר בבקשות סרק, שלא נועדו מלכתחילה להביא לדחיית המועד לצרכי הגשת התגובה. הבקשות מוגשות בידיעה ברורה כי גם במועד הנדחה אין ולא תהיה כוונה להגיש תגובה ולמעשה כל תכליתן לגרור את התיק במשך מספר שנים במערכת עד שסבלנותם של רשמי בית המשפט פוקעת והתיק נמחק מחוסר מעש תוך הותרת צו הביניים על כנו.
6. כתוצאה מכך מתבטל, הלכה למעשה, צו ההריסה שהוצא ע"י המינהל האזרחי מבלי לקיים דיון ענייני בטענות הסרק שהעלו העותרים, ועברייני הבנייה אף משפרים את מעמדם ומקבלים הלכה למעשה "חסינות שיפוטית" למבנה, שנבנה שלא כחוק וללא קבלת היתרי בנייה כדין.
7. על התופעה האמורה, שכוללת מאות רבות של תיקים השוכבים על מדפי בית המשפט כאבן שאין לה הופכין, עמדה יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי אשר החלה להתריע על כך במסגרת דוחותיה השנתיים.
8. כך בדו"ח היחידה המרכזית לפיקוח של המינהל האזרחי ביו"ש לשנת 2005 (פורסם בשנת 2006) נטען בצורה מפורשת כי:

"השנה הוגשו 76 עתירות לבג"ץ הכוללים 170 תיקי בב"ח, כמות הפניות לבג"ץ גדולה ומהווה המשך מגמה של השנים האחרונות.

הפניות לבג"ץ הפכו למרבה הצער "חלק מההליך הסטטוטורי", התופעה נוצרה והתחזקה בגלל טיפול איטי, איטי מדי, עד כדי עצירה מוחלטת של מח' הבג"צים במשרד המשפטים.

האוכלוסייה הפלסטינית הבב"חית הבינה היטב כי עם הגשת עתירה לבג"ץ, תיק הבב"ח ע"פ רוב הולך לגניזה והסיכוי להחיותו שואף לאפס. היא כמובן מנצלת את הזמן להשלים את הבניה ולאכלסה על מנת להקשות או לסקל את הריסתה.

במטה היחידה הצטברו מעל 400 בג"צים הכוללים מעל 700 בב"חים פלסטינים שהוקפא טיפולן הן מצד בית המשפט והן מצד הפרקליטות. מח' הבג"צים "אינה מתלהבת" בלשון המעטה להזדרז ולטפל בעתירות מסיבות שונות ומשונות!

האמור לעיל אינו כולל עתירות של בב"חים ישראלים שטופלו כולם לאלתר והסתיימו!

על מנת להניע את מחלקת הבג"צים לטפל במקרים ערכנו רשימה המתעדפת את הבג"צים לפי חשיבותן, אך גם מאמצים אלה טרם נשאו פרי".

9. ובהמשך, בדו"ח היחידה המרכזית לפיקוח של המינהל האזרחי ביו"ש לשנת 2008 (פורסם בשנת 2009) מופיע התייחסות ברורה לתופעה האמורה:

"ישנם מאות תיקי בב"ח מהשנים האחרונות שלמעשה אינם זוכים לטיפול ראוי, וזאת בשל מגבלות כוח אדם ביח' היועמ"ש ובפרקליטות המדינה. פועל יוצא מכל אלה, אנו נאלצים להוריד מסדר היום עשרות תיקי בב"ח שבגינם הוגשה עתירה לבג"ץ למרות שלכאורה חלק לא קטן מהם נמצא בתחום אזורי בעלי אינטרס המוגדרים כך גם בסדרי העדיפויות".

10. במהלך 2009 פנתה המבקשת לפרקליטות המדינה וליועץ המשפטי לממשלה בעניין זה ודרשה להורות על חידוש ההליכים בכל העתירות, שנחקרו או עוכבו מחוסר מעש תוך הותרת צו הביניים על כנו. במענה לפניית המבקשת נטען, כי מדיניות מחלקת בג"צים נגזרת מסדרי העדיפויות של המינהל האזרחי, היינו – אין טעם כביכול לנהל את התיק בבית המשפט ולהביא לדחיית העתירה כאשר ממילא אין כוונה מצד רשויות האכיפה להרוס את המבנים בשל מחסור במשאבים.

11. עמדת הפרקליטות סתרה חזיתית את טענת יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי כפי שבאו לידי ביטוי ברור בדו"חות יחידת הפיקוח (לרבות משנת 2009) שפורטו לעיל.

12. נוכח סירובה של הפרקליטות לפעול לחידוש העתירות לא נותרה למבקשת ברירה, אלא לפנות בעתירה לבג"ץ (9815/09) בדרישה מהמינהל האזרחי והיועץ המשפטי לממשלה להורות על חידוש ההליכים בכל העתירות מסוג זה שנחקרו או עוכבו מחוסר מעש תוך הותרת צווי הביניים על כנם. המבקשת צירפה לעתירה 20 תיקים מסוג זה שאותרו על ידה בבדיקה מדגמית באמצעות מערכת המחשוב של בית המשפט.

העתק העתירה בבג"ץ 9815/09, מצ"ב כנספח א'

13. במסגרת העתירה הבהירה המבקשת, כי לא זו בלבד שעמדת הפרקליטות מבוססת על טענה עובדתית, הנסתרת ע"י הגורם האמון על קביעת סדרי העדיפויות במינהל האזרחי, אלא שגם לו היה מדובר במבנים המצויים בתחתית סדרי העדיפויות – גם אז לוקה מדיניות הפרקליטות בחוסר סבירות קיצוני, וזאת בגין כ"א מהטעמים המפורטים להלן:

- 13.1 מכל בחינה עניינית, צו הריסה עומד בפני עצמו ומהווה בראש ובראשונה דרישה מצד הריבון לביצוע הריסה עצמית ע"י בעל המבנה, שנבנה שלא כחוק. מסיבה זו אין מקום להימנע מלהגן על צו הריסה אף אם מימוש הצו ע"י הריבון אינו עומד בראש סדרי העדיפויות.

- 13.2 מדיניות הפרקליטות חותרת במובהק תחת שלטון החוק במובנו הפשוט ביותר. כך למשל לפי אותו הגיון אין מקום גם להגן בבימ"ש על צווי הריסה, המוצאים ביחס לבנייה הבלתי חוקית במגזר הבדואי בנגב, ביחס לבנייה ערבית בוואדי ערה, במזרח ירושלים, במקומות רבים בגליל וכיו"ב.
- 13.3 לפי אותו הגיון אין גם מקום גם לבצע פיקוח על הבנייה הבלתי חוקית ו/או להוציא צווי הריסה נגד מבנים בלתי חוקיים בכל אותם מקומות לפיהם לשיטת הפרקליטות "מצב הדברים שיתקיים בפועל הוא שגם אם העתירה תתקבל, ככל הנראה, מבנה זה לא ייהרס". מדוע חסה הפרקליטות על משאביה היא ואינה חסה באותה מידה על משאבי המינהל האזרחי?
- 13.4 מדיניות הפרקליטות חותרת במובהק תחת הזכות לשוויון בפני החוק. מדובר במדיניות החלה אך ורק ביחס למגזר הפלסטיני כשבמקביל עתירות של תושבים יהודים מטופלות בשקידה. ככל שהטעם למדיניות היה אכן נעוץ בסדרי עדיפויות ככלל ביו"ש, הרי שלא היה מקום ענייני לאבחן בין המגזרים.
- 13.6 מדיניות הפרקליטות חותרת תחת הזכות לשוויון בפני החוק גם בקרב האוכלוסייה הפלסטינית ומביאה לכך, שחוטא יצא נשכר. מי שאינו בוחל בהעלאת טענות שווא ובידו די כסף לממן עתירת סרק מובטח לו שצו ההריסה יעוכב מבלי שהטענות הכלולות בעתירה יגיעו לדיון ענייני אי פעם ובינתו ייהנה מחסינות שיפוטית מוחלטת ובלתי מוגבלת. לעומת זאת, אדם ישר דרך או מי שידו אינה משגת לממן הליכי סרק, נאלץ לחיות תחת הסיכון, שביתו ייהרס על הפגיעה והפחד הנלווים בכך.
- 13.7 מדיניות הפרקליטות גורמת לבזבז משאבים משווע ולסתימת בית המשפט בעתירות סרק תוך בזבז משווע של זמן שיפוטי ומנהלי יקר במערכת שגם כך סובלת ממצוקה קשה של מחסור בכוח אדם. כפי שעולה מדו"ח יחידת הפיקוח, מדיניות הפרקליטות גורמת להגשת מאות עתירות וזאת בידיעה שדי להגיש כתב עתירה מופרך ככל שיהיה והדבר מביא מיידית לקבלת צו ביניים, המונע את ההריסה, ולאחר מחיקת העתירה מחוסר מעש מכשיר, הלכה למעשה, את הבנייה הבלתי חוקית. בכ"א מהעתירות ניתנות החלטות שיפוטיות ומוגשות פעם אחר פעם בקשות אורכה להגשת תגובת המדינה לעתירה. כ"א מהבקשות גוזלת זמן מהפרקליט המטפל, ממזכירות ביהמ"ש, מהרשם שנדרש להחליט בבקשה וכיו"ב. כך נוצר עומס של מאות תיקים אשר מתנהלים ללא תכלית או תוחלת כאשר לכל הצדדים ברור כי מדובר בהתנהלות סרק משפטית ובזבז משאבים משווע.
- 13.8 ומעל הכול, מדיניות הפרקליטות גורמת נזק רחב היקף לאכיפה ביו"ש ומשדרת לעברייני הבנייה מסר ברור לפיו ניתן יהיה בכל שלב לבטל את צו ההריסה ולפיקח אין לחשוש מבנייה שלא כחוק. על כך מעיד דו"ח המינהל האזרחי מפורשות וכן נתוני המינהל האזרחי לפיהן בשנים האחרונות מוצאים רק 6-7 היתרי בניה בכל שנה לכלל המגזר הפלסטיני בשטחי C. היינו, כל יתר המבנים הנבנים במגזר הפלסטיני, ומדובר במאות רבות של מבנים מידי שנה, נבנים ללא היתר וללא מורא מפני החוק. אין צורך לומר שעצם קיומו של צו הריסה, גם במקרים בהם אינו ממומש, מהווה גורם

הרתעה בקרב עברייני הבנייה ומביא להפחתת תופעת הבנייה הבלתי חוקית. הידיעה כי ניתן לקבל חסינות משפטית לבנייה הבלתי חוקית בכל עת עפ"י הצורך, מביאה לגידול ניכר בהיקף ובאופי הבנייה הבלתי חוקית במגזר הפלסטיני.

14. ביום 5.1.11 התקיים דיון בעתירה בפני הרכב בראשות כבוד הנשיאה. במהלך הדיון נטען ע"י כלל חברי ההרכב כי התופעה אותה מבקשת העתירה לתקוף כבר חלפה מן העולם שכן בעקבות שיפור נהלי העבודה בבית המשפט העליון, בית המשפט אינו מאפשר לפרקליטות לאחסן על מדפיו תיקים ללא מעש תוך הגשת בקשות דחייה חוזרות ונשנות.

העתק פרוטוקול הדיון בבג"ץ 9815/09, מצ"ב כנספח ב'

15. בעקבות עמדת בית המשפט לפיה הנתונים עליהם התבססה העתירה אינם מעודכנים וכי בביהמ"ש העליון עודכנו הנהלים כך שהתופעה אינה משקפת את המצב כיום, החליט ביהמ"ש על דחיית העתירה.

16. לאור הטענה העיקרית שהובילה לדחיית העתירה לפיה העתירה מבוססת על נתונים שאינם מעודכנים ומציגה תופעה, שלכאורה אינה קיימת, פנתה המבקשת ביום 24.1.11 לממונה על חוק חופש המידע במשרד המשפטים בבקשה לקבל את פירוט כל העתירות, שהוגשו החל מיום 1.1.2008, במסגרתן ניתן צו ביניים, העומד בתוקפו, ואוסר על המינהל האזרחי להרוס מבנים שנבנו ללא היתר בשטחי C ביהודה ושומרון.

17. הוראות חוק חופש מידע מחייבות כידוע מתן מענה בתוך 30 יום לפנייה. חרף זאת, תגובת משרד המשפטים נשלחה למבקשת רק ביום 21.6.11, למעלה מחמישה חודשים לאחר העברת הבקשה.

18. כפי שעלה מהתגובה, בבית המשפט העליון תלויים ועומדים 162 עתירות אשר הוגשו משנת 2008 ואילך בהן ניתן צו ביניים האוסר על המינהל האזרחי להרוס מבנה/ים שנבנו ללא היתר ביהודה ושומרון. עוד עולה מהתגובה, כי כל העתירות בהן ניתן צו ביניים, ללא יוצא מן הכלל, הן עתירות שהוגשו ע"י פלסטינים.

19. עם קבלת פירוט העתירות בדקה המבקשת במחשב בית המשפט את הנתונים הרלוונטיים בכ"א מהעתירות ובנתה טבלה, המרכזת את הנתונים ובכלל זה מספר הבקשות למתן אורכה לתגובת המדינה שהגישה הפרקליטות וכן מספר ההתראות לפני מחיקת העתירה מחוסר מעש, שניתנו ע"י רשמי ביהמ"ש העליון בכ"א מהתיקים.

טבלה עם נתוני העתירות שנתקבלו בעקבות פניית חופש המידע, מצ"ב כנספח ג'

20. כפי שעולה מהטבלה, התופעה עליה עמדה המבקשת עודנה שרירה וקיימת ובניגוד להנחתה של כבוד הנשיאה במהלך הדיון – בית המשפט העליון עודנו משמש כ"מחסן" למאות עתירות (162 מתוכן רק משנת 2008) אשר תלויות ועומדות כאבן שאין לה הופכין על "מדפיו" בית המשפט.

21. הטבלה משקפת התנהלות מדהימה ממש במסגרתה מוגשות שוב ושוב בקשות לדחיית מועד להגשת תגובת המדינה. בתיקים רבים הוגשו למעלה מ-10 בקשות רצופות ובחלק מהתיקים הוגשו 16 בקשות רצופות לדחיית מועד הגשת תגובת המדינה לעתירה!!

22. כפי שעולה מהטבלה, רשמי בית המשפט העליון הוציאו בתיקים רבים 4 ו-5 התראות לפני מחיקה מחוסר מעש ובחלק מהתיקים הוצאו 7 התראות על כוונה למחוק את העתירה מחוסר מעש!!!

23. בכל התיקים לא התקיים דיון בעתירה, שכן המדינה נמנעה מלהגיש את תגובתה לעתירה ולצו הביניים שהוצא במסגרתה. בכל התיקים צו הביניים עומד בתוקפו וימשיך לעמוד בתוקפו לעד, שכן כפי שעולה בבירור המדינה אינה מתכוונת להגן על המעשה המנהלי ואין בכוונתה להגיש את תגובתה לעתירות.

ג. העובדות הרלוונטיות ביחס לעתירה דנא

24. במסגרת פעילותה הכוללת לשמירת החוק באזורי יהודה ושומרון, פנתה המבקשת ביום 20.6.11 למינהל האזרחי בדרישה לאכוף את החוק כנגד בנייה לא חוקית נרחבת הממוקמת בלב אתר עתיקות גדול, הידוע בשם חירבת זנוטא, הממוקם בצמוד לצומת שמעה בדרום הר חברון.

25. כפי שהובהר בפניה כחלק ממאמצי עברייני הבניה להרחיב את אחיזתם הבלתי חוקית במקום בוצעו לאחרונה במקום עבודות עפר לשיפור תשתיות והותקנו דרכים באמצעות שפיכת פסולת אספלט. כלל העבודות מבוצעות ללא היתר ותוך גרימת נזקים בלתי הפיכים לעתיקות המצויות במקום.

26. המבקשת עמדה בפנייתה על החשיבות המיוחדת לאכיפת החוק כנגד בנייה ללא היתר המבוצעת בלב אתר עתיקות וגורמת נזקים בלתי הפיכים וכן על הפגיעה הביטחונית הנגרמת מהקמתו של מאחז שלם בנקודה צמודה ושולטת על הצומת המרכזית ביותר באזור.

העתק פניית המבקשת מיום 20.6.11, מצ"ב כנספח ד'

27. ביום 5.7.11 נתקבלה תגובת המינהל האזרחי לפניה. בתגובת המינהל נטען כי הפעילות העבריינית במקום מוכרת למינהל האזרחי ומטופלת על ידו. עם זאת הובהר כי: "כנגד פעילות הפיקוח אשר ננקטה ביחס לבינוי הבלתי חוקי במקום הוגשה עתירה לבג"ץ (9715/07). במסגרת ההליכים ניתן בתאריך 20.3.2008 צו ביניים המונע את מימוש צווי ההריסה במקום".

העתק תגובת המינהל מיום 5.7.11, מצ"ב כנספח ה'

28. בעקבות קבלת תגובת המינהל האזרחי עיינה המבקשת בנתונים המופיעים בתיק העתירה במערכת המחשוב של ביהמ"ש. נוכח מאבקה העקרוני של המבקשת בתופעה שנזכרה לעיל, לא התפלאה העותרת לגלות כי גם בתיק זה, באה לידי ביטוי במלוא חומרתה, אותה תופעה עגומה אשר גורמת נזקים כה רבים לשלטון החוק, לזכות לשוויון בפני החוק ולמערכת המשפט.

29. כפי שעולה מהנתונים העתירה הוגשה ביום 15.11.07, לפני כארבע שנים.

30. עוד באותו יום ומבלי שנתבקשה התייחסות המשיבים הורה ביהמ"ש על מתן צו ביניים, האוסר על המשיבים "להרוס את הבתים והמבנים החקלאיים נשוא העתירה הנמצאים בכפר חרבת זנוטא וזאת עד למתן החלטה אחרת".

31. כן הורה ביהמ"ש, כי תגובת המשיבים לעתירה תוגש בתוך 60 יום, היינו עד ליום 15.1.08.

32. המשיבים באמצעות פרקליטות המדינה לא הגישו את תגובתם במועד. ביום 21.1.08, כשישה ימים לאחר תום המועד שנקבע בהחלטה הגישו המשיבים בקשה לדחיית מועד התגובה.

33. כפי שעולה מהנתונים, מאז ועד היום הגישו המשיבים לא פחות מ- 20 בקשות רצופות לדחיית מועד הגשת תגובת המשיבים לעתירה ולצו הביניים.

תדפיס הבקשות שהוגשו בתיק, מצ"ב כנספח ו'

34. כפי שעולה מהנתונים במהלך 4 השנים האחרונות ניתנו לא פחות מ- 7 החלטות ע"י רשמי בית המשפט המתריעים במשיבים על כוונה למחוק את העתירה מחוסר מעש.

תדפיס ההחלטות שניתנו בתיק, מצ"ב כנספח ז'

35. לסיכום הנתונים: מדובר בעתירת סרק שהוגשה לפני 4 שנים בניסיון למנוע מהמינהל להרוס מבנים שנבנו ללא היתר בתוך אתר עתיקות תוך גרימת נזקים בלתי הפיכים. ביום הגשת העתירה הוצא צו ביניים המונע את ההריסה וזאת מבלי שנתבקשה התייחסות המשיבים. המשיבים לא הגישו את תגובתם במועד שנקבע ומאז ועד היום הגישו 20 בקשות לדחיית מועד הגשת התגובה תוך התעלמות מופגנת מ- 7 התראות על כוונה למחוק את העתירה מחוסר מעש.

36. העובדות שפורטו לעיל צריכות להטריד כל אדם שטובת שלטון החוק, הזכות לשוויון בפני החוק וטובתה של מערכת המשפט יקרים לליבו.

37. קשב להבין כיצד פרקליטות המדינה, הגורם האמון על שמירת ערכי שלטון החוק, נותנת את ידה להתנהלות אשר מבזה את כל אותם ערכים אשר עליהם היא אמורה להגן.

38. ככל שהמשיבים סבורים כי בנסיבות העניין אין מקום להותיר את צווי ההריסה שהוצאו כנגד הבניה הבלתי חוקית באתר העתיקות בחירבת זנוטא על כנס, כי אז היה על הפרקליטות להודיע לביהמ"ש במועד שנקבע להגשת תגובת המשיבים לעתירה ולצו ביניים, כי המשיבים אינם עומדים על הותרת צווי ההריסה על כנס.

39. בדרך זו הייתה הפרקליטות מונעת בזבוז משאבים משווע, מונעת את הטרדת מערכת המשפט בעשרות בקשות והחלטות סרק, מונעת את הביזיון הכרוך בהותרת תיקים תלויים ועומדים שנים במערכת ללא טיפול ומונעת את חוסר הבהירות ואי הוודאות באשר לעמדתם של המשיבים.

40. אלא שכאמור, המשיבים עצמם, כפי שעולה מתגובתם לפניית המבקשת (נספח ו'), מעוניינים לאכוף את החוק ולממש את צווי ההריסה כנגד הבנייה הבלתי חוקית באתר העתיקות בחירבת זנוטא, שגורמת נזקים בלי הפיכים לאתר.

41. מכלול העובדות שפורטו לעיל מצביע בבירור על כך שהסחבת בניהול התיק דנא אינה תולדה של החלטת המשיבים לגרום לבטלות צווי ההריסה בחירבת זנוטא בשל מחסור במשאבים, אלא תולדה של מדיניות כוללת של פרקליטות המדינה, מדיניות בלתי מוצהרת שמביאה בפועל לביטולם של מאות צווי הריסה שהוצאו ביהודה ושומרון כנגד בניה פלסטינית. בכל הכבוד, מדיניות בלתי מוצהרת זו אשר קשה לחלוק על קיומה גם אם ניתן להתווכח על מניעה הנסתרים מן העין - הינה מדיניות בלתי סבירה בצורה קיצונית, מדיניות הפוגעת בשלטון החוק, בזכות לשוויון בפני החוק, גורמת לבזבוז משאבים משווע ופוגעת בצורה קשה ביותר במערכת המשפט.

ד. המסגרת הנורמטיבית

42. המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לבקשה להצטרף להליך כידיד בית המשפט נסקרה ע"י כבוד הנשיא ברק במ"ח 7929/96 קוזלי נגד מדינת ישראל, פ"ד נג(1) 529 (1999), ראו שם, בעמ' 553-555:

"ידיד בית-המשפט" (*Amicus Curiae*)

42. המוסד "ידיד בית-המשפט" מוכר בשיטות משפט שונות זה מאות בשנים (ראו S. Krislov "The Amicus Curiae Brief: From Friendship to Advocacy" [29] עיקרו הוא סיוע לבית-המשפט בסוגיה כלשהי, על-ידי מי שאינו צד ישיר לסכסוך הנדון. במקור היה מוסד זה כלי להצגת עמדה ניטרלית בלבד בהליכים, תוך סיוע אובייקטיבי לבית-המשפט. אך בהמשך התפתח המוסד "ידיד בית-המשפט" כצד להליך, שאינו דווקא ניטרלי ואובייקטיבי, אלא שהוא מייצג - מתוקף תפקידו או עיסוקו - אינטרס או מומחיות שמן הראוי שישמעו בפני בית-המשפט בסכסוך ספציפי. כך, באותם המקרים שבהם קיים גורם שלישי - שאינו מעורב בסכסוך עצמו - ניתן יהיה לצרפו כ"ידיד בית-המשפט", אם יהא בנוכחותו בהליך כדי לתרום לגיבושה של ההלכה בעניין מסוים, זאת על יסוד הצגת מלוא העמדות הרלוונטיות בעניין הנדון ותוך מתן ייצוג ופתחון פה ודעת לגופים מייצגים ומקצועיים (ראה Krislov, במאמרו הנ"ל [29], בעמ' 695-709).

...

"בצד הכלל העקרוני שלפיו בפני בית-המשפט מצויים בעלי-הדין הנוגעים בסכסוך הספציפי (ראו Krislov, במאמרו הנ"ל [29], בעמ' 696), מצווה בית-המשפט הדן בסכסוך ליתן דעתו - במקרים המתאימים לכך - גם להיבטים כוללניים יותר של הסכסוך שבפניו. מטעם זה, מוסמך לעתים בית-המשפט לצרף צדדים להליך עצמו מיוזמתו שלו, כדי להכריע בסכסוך באופן יעיל ושלם (ראו תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984). כן הורחבה על-ידי בית-משפט זה זכות העמידה תוך יצירת המעמד של "העותר הציבורי" (ראו בג"ץ 852/86 אלוני נ' שר המשפטים [2]). כך, מקום בו ישנו גוף ציבורי - שאמנם אינו צד ישיר להליך - אך יש לו אינטרס רחב בפתרון ההליך והיכרות עם המאטריה הנדונה, הרי שניתן לאותו הגוף להשמיע עמדתו בנדון בצד העותר, שלו יש נגיעה אישית או ישירה לעניין (ראו בג"ץ 5073/91 תאטראות ישראל בע"מ נ' עיריית נתניה [3] והשוו בג"ץ 5973/92 האגודה לזכויות האזרח נ' שר הביטחון [4], בעמ' 273-274) בכך יינתן ביטוי לאותם הגורמים המייצגים והמומחים, שיש להם עניין בנושא הדיון ויש בידיהם, בה בעת, לסייע לבית-המשפט בגיבוש עמדה והלכה המשקפות נאמנה את מגוון המצבים והבעיות שבסוגיה שבפניו (ראו בג"ץ 744/97 גוזלן נ' השופט א' אמינוף - בית-המשפט המחוזי נצרת [5])."

....

"אכן, בטרם תינתן לגוף או לאדם הזכות להביע עמדתו בהליך שבו אין הוא צד מקורי, יש לבחון את תרומתה הפוטנציאלית של העמדה המוצעת. יש לבחון את מהות הגוף המבקש להצטרף. יש לבדוק את מומחיותו, את ניסיונו ואת הייצוג שהוא מעניק לאינטרס שבשמו מבקש הוא להצטרף להליך. יש לברר את סוג ההליך ואת הפרוצדורה הנוהגת בו. יש לעמוד על הצדדים להליך עצמו ועל השלב שבו הוגשה בקשת

ההצטרפות. יש להיות ערים למהותה של הסוגיה העומדת להכרעה. כל אלה אינם קריטריונים ממצים. אין בהם כדי להכריע מראש אימתי יהא מן הדין לצרף צד להליך כ"ידיד בית-המשפט", ומתי לאו. בה בעת, יש לשקול קריטריונים אלה, בין היתר, טרם יוחלט על צירוף כאמור.

43. ההלכה שנקבעה בעניין קוזלי מיושמת מאז בכל מגוון הערכאות וההליכים (בתי דין לעבודה, הליכים פליליים, הליכים אזרחיים והליכים מנהליים) מתוך הכרה בחשיבותה הרבה לקידום האינטרס הציבורי הכולל.

44. יתרה מכך, לאחרונה חלה התפתחות נוספת בהלכה, שבמקורה הנה יציר כפיה של הפסיקה, כאשר ארגונים הפועלים לקידום מטרות ציבוריות זכו למעמד בחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו – 2006. כך למשל נקבע כי ביהמ"ש רשאי לאפשר לארגון, שפועל לקידום מטרה ציבורית הקשורה לעניין בו עוסקת התובענה, להשתתף בדיונים (סעיף 15 לחוק) וארגון שכזה אף רשאי להגיש התנגדות לפשרה שגובשה בין הצדדים (סעיף 18ד לחוק).

ה. התועלת שבצירוף המבקשת להליך

45. צירופה של המבקשת נדרש בראש ובראשונה כדי להביא לקיומו של צד בעל עניין בירור העתירה. במצב הקיים כיום ובשים לב לקיומו של צד ביניים, החופף את הסעד הסופי המבוקש בעתירה דנא, לעותרים אין כמובן עניין לברר את העתירה. אמנם למשיבים צריך להיות עניין לברר את העתירה ולהביא לביטול צו הביניים, העוקר את תוקפו של צו ההריסה ומונע מהם לאכוף את החוק כנגד הבנייה הבלתי חוקית באתר העתיקות, אלא שכאמור בפועל, פרקליטות המדינה, מי שאמון על ייצוג המשיבים, מונעת את בירור העתירה באמצעות בקשות דחייה חוזרות ונשנות.

46. כפי שהובהר לעיל, המבקשת מצויה היטב הן בעובדות העתירה דנא ביחס לבניה הבלתי חוקית בחירבת זנוטא והן בעובדות ובנתונים הרלוונטיים לבחינת התופעה הכללית במסגרתה מתנהל תיק זה. תופעה שמביאה לכך שהעתירה אינה נדונה לגופה, אלא נגררת מזה כארבע שנים מבקשת דחייה אחת לזו שבעקבותיה כאשר ברור ומחזור מעל לכול ספק, כי הבקשות אינן מוגשות בתום לב אלא במטרה להתיש את המערכת המשפטית עד שתפקע סבלנותה ותואיל למחוק את העתירה מחוסר מעש תוך הותרת צו הביניים, העוקר את המעשה המנהלי, על כנו.

47. מלבד בקיאותה של המבקשת בעובדות הרלוונטיות לעתירה דנא, למבקשת ניסיון רב בכל הקשור לבקרה על מדיניות האכיפה של המשיבים ביחס לבניה הבלתי חוקית ביהודה ושומרון. ניסיון זה כולל מאות רבות של תכתובות, פניות לפי חוק חופש מידע, פניות מכוח הוראות החוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות) וכן הגשת עתירות במהלך השנים האחרונות העוסקות בתחום ספציפי זה (ראה לדוגמא - בג"ץ 6243/08, בג"ץ 11112/08, בג"ץ 72/09, בג"ץ 433/09, בג"ץ 702/09, בג"ץ 5377/09, בג"ץ 7264/09, בג"ץ 5083/10, בג"ץ 5790/10, בג"ץ 8806/10).

48. כפי שהובהר לעיל המבקשת פעלה ופועלת כל העת בניסיון לתקוף את התופעה הכוללת, שתיק זה הוא אחד ממאפייניה הבולטים. במסגרת פעילותה הגישה המבקשת עתירה ממוקדת (בג"ץ 9815/09) והיא מנהלת תכתובות שוטפות בניסיון, עקר עד עתה, להביא להפסקת התופעה ההרסנית.

49. מן הראוי להוסיף ולהדגיש, כי בדיון שהתקיים בבג"ץ 9815/09 (ראה נספח ב') טענו כבוד חברי ההרכב, כי אם התופעה קיימת הדרך הטובה ביותר להתמודד עימה היא בדרך של הגשת בקשות להצטרף לעתירות הספציפיות. היות והבניה הבלתי חוקית נשוא עתירה זו בוצעה תוך פלישה לאתר עתיקות באדמות מדינה ולא לקרקע פרטית עם נפגע בעל אינטרס, הרי שהדרך היחידה בה ניתן להציג את הטענות בפני ביהמ"ש ולקדם את האינטרס הציבורי היא בדרך של בקשה להצטרף לעתירה כידיד בית המשפט.

50. אשר על כן ובכדי למנוע את המשך הסחבת הבלתי נגמרת ביחס לטיפול בעתירה דנא, על הפגיעה הנגרמת מכך לערכי שלטון החוק, לצדדים עצמם, לכלל הציבור ולבית המשפט, וכן כדי להביא לכך שבפני בית המשפט יוצגו כל הנתונים והטיעונים הרלוונטיים במהלך הדיון בעתירה, נתונים וטיעונים אותם נמנעים המשיבים להציג מיוזמתם, יתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולהורות על צירוף המבקשת להליך כ"ידיד בית המשפט".

עמיר פישר, עו"ד
ב"כ המבקשת

ירושלים, היום, ____ ספטמבר, 2011

נספח ד'

**תגובת המדינה לבקשת ההצטרפות של
המבקשת בבג"צ 9715/07**

נספח ד'

**תגובת המדינה לבקשת ההצטרפות של
המבקשת בבג"צ 9715/07**

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 9715/07

רגבים

באמצעות ב"כ עו"ד עמיר פישר
רח' המלך ג'ורג' 33, ירושלים 94261
טלפון: 02-6223676; פקס: 02-6223052

מבקשת ההצטרפות

ב ע נ י י ן

עבד אל חלים עלי סלים בטאט ואח'
באמצעות ב"כ עוה"ד נסראת דקואר ואח'
האגודה לזכויות האזרח בישראל
טלפון: 02-6521218; פקס: 02-6521219

העותרים

נ ג ד

ועדת המשנה למיזרח על הבנייה באו"ש
באמצעות פרקליטות המדינה
רח' צלאח א-דין 29, ת"ד 49029, ירושלים
טלפון: 02-6466194; פקס: 02-6467011

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים לבקשה להצטרפות

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, מוגשת בזאת תגובת המשיבים לבקשת המבקשת להצטרף להליך דנן.

1. בפתח הדברים נציין כי בעתירה זו מתעוררים המשיבים להגיש כתב בי-דין מטעמם, לגופה של העתירה, בעוד כשבועיים. אשר על כן, סבורים המשיבים כי בקשת ההצטרפות צריכה להישקל גם לאור העמדה שתוגש.
2. נוסף ונציין כי העותר מבסס את בקשתו להצטרף על הטענה כאילו קיים טעם לפגם באופן הטיפול של המדינה ופרקליטות המדינה בעתירות מעין העתירה דנן. הטעמים הכללים שעליהם משתיתה המבקשת את טענותיה לעניין הצירוף אינם מוצדקים, ובוודאי שאין הם מקימים עילה משפטית לצירופה. ונבהיר:
3. מושכלות יסוד הן כי סדרי העדיפויות לאכיפת צווים סופיים להפסקת עבודה ולהריסה באו"ש נקבעים על ידי הגורמים המוסמכים. כך נטען באופן מפורט בתגובת המדינה לטענות המבקשת, שהוגשה במסגרת בג"ץ 9815/09, אשר נתמכה בתצהירו של ראש תחום

תשתית במינהל האזרחי באיו"ש. בית המשפט הנכבד קיבל את עמדת המדינה ודחה את העתירה.

4. מטבע הדברים, סדרי העדיפויות הללו באים לידי ביטוי בתוכן כתבי בי-דין המוגשים לבית משפט נכבד זה. כך לדוגמא, במקרים שבהם מתכוון המינהל האזרחי לקיים את הליך האכיפה בעתיד הקרוב, בהתאם לסדרי העדיפויות, מוגשות לבית המשפט הנכבד תגובות מפורטות לגופו של עניין. במקרים אחרים, שבהם מחמת סדרי העדיפויות מימוש צו האכיפה צפוי להידחות לעתיד רחוק יותר, מוגשת בקשה למחיקת העתירה. צעד זה ננקט כיוון שבמקרים אלה ממילא לא תוכל ההריסה להתבצע מבלי שיתקיים הליך שמיעה מינהלי נוסף (ראו: בג"ץ 5194/03 גרוסמן נ' שר הביטחון, פד"י נ(4) 426 (2003)), וכיוון שעל פני הדברים אין טעם בשמיעת העתירה בעיתוי זה. בכל מקרה, שוקלים המשיבים את עמדתם בהתאם לנסיבות המקרה המיוחדות, ופרקליטות המדינה פועלות להבאת עמדת המשיבים בפני בית המשפט הנכבד.

5. כאמור, הליך גיבוש העמדה לעתירה - וזאת בין השאר בראי סדרי העדיפויות שתוארו לעיל - נעשה על ידי הגורמים המקצועיים במינהל האזרחי. ביום 15.11.2011 חתקיימה ישיבה אצל מנהלת מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה, בהשתתפות ראש המינהל האזרחי, מנהל יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי ונציגי יועמ"ש איו"ש, בנושא העתירות התלויות ועומדות בפני בית המשפט הנכבד שבהן התבקש בית המשפט הנכבד להורות שלא לממש צווים סופיים להפסקת עבודה ולהריסה באיו"ש (להלן: **עתירות ההריסות התכנוניות**).

6. בישיבה זו הוחלט לפעול להגשת כתבי בי-דין בכל העתירות הללו - שחלקן פורטו בנספח ג' לבקשת ההצטרפות, ובכללן העתירה דנן - בהתאם לסדרי העדיפויות של הגורמים המוסמכים. בהתאם לכך, יפעלו המשיבים להעברת עמדת המינהל האזרחי לפרקליטות המדינה, כשהתכנון הוא הגשת כתבי בי-דין לבית המשפט הנכבד בכלל עתירות ההריסות התכנוניות בתקופה שעד חודש אוגוסט 2012, וזאת בכפוף לאילוצים אחרים.

7. אשר על כן, עמדת המשיבים בנוגע לבקשת ההצטרפות היא כדלהלן:

א. בכל הנוגע לעניינים הכלליים הנוגעים לאופן טיפול המדינה בעתירות ההריסות התכנוניות - המשיבים מתנגדים לבקשה וסבורים כי אין מקום להעלות טענות אלו, שנדחו על ידי בית המשפט הנכבד בעבר, במסגרת העתירה דנן.

ב. בכל הנוגע לעניינים הקונקרטיים הנוגעים לעתירה דנן - המשיבים מבקשים להותיר את הבקשה לשיקול דעת בית המשפט הנכבד, מבלי להתייחס לשאלה האם הדרך הדינית הראויה להעלאת טענותיה של המבקשת היא בהצטרפות להליך דנן או

- 3 -

בהגשת עתירה חדשה. מכל מקום, מבקשים המשיבים כי בית המשפט יכריע בבקשה להצטרפות רק לאחר שתוגש תגובה מטעם המדינה, ולאור תוכנה של תגובה זו.

8. תגובה זו נתמכת בתצהירו של ראש המינהל האזרחי, תא"ל מוטי אלמוז.

היום, יום ראשון כ"ב כסלו תשע"ב (18/12/2011)

יצחק ברט

עוזר ראשי לפרקליט המדינה

נספח ה'

העתק פניית המבקשת מיום 4 ינואר 2012

נספח ה'

העתק פניית המבקשת מיום 4 ינואר 2012

המחלקה המשפטית

ט' בטבת תשע"ב

4 ינואר 2012

לכבוד	לכבוד	לכבוד	לכבוד
מר מרקו בן שבת	תא"ל מוטי אלמוז	אלוף אבי מזרחי	מר אהוד ברק
<u>מנהל יח' הפיקוח</u>	<u>ראש המינהל האזרחי</u>	<u>מפקד פקמ"ז</u>	<u>שר הביטחון</u>

שלום רב,

הנדון: דרישה לנקיטת פעולות אכיפה כנגד מאחז

בואדי אבו הינדי – סמוך לישוב קידר

בשם מרשתי, תנועת רגבים ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958 (להלן: "החוק") הנני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. בסמוך לישוב קידר, בתוך תחומי שטח אש 912, הולך ונבנה מאחז שלם ובו עשרות מבנים בלתי חוקיים, ללא הליך תכנון ותוך פלישה לאדמות מדינה.
2. להלן מפת תצלום אוויר (תצ"א) של איזור המאחז ובה מסומנים המאחז והיישוב קידר, אשר בסמוך לו הוא נבנה.

אבו דיס

3. למיטב ידיעתנו, כנגד המבנים במאחז הוצאו צווי הריסה בגין בניה בלתי חוקית אולם הם אינן ממומשים בפועל והמאחז גדל מדי יום (!).
4. נתון חמור, אשר הובא לידיעת מרשתי, הינו שהמאחז מוקם בכספי הרשות הפלסטינית אשר קונה את החומרים ודואגת לבניית המבנים במקום תוך דריסה מכוונת וגסה של החוק וצפצוף מתמשך כלפי הרשויות.
5. אין ספק כי המציאות בה הרשות הפלסטינית פולשת, באופן עקיף, לשטחים לא לה ולאדמות מדינה הינה בלתי נסבלת בעליל!
6. העובדה שהמאחז נבנה, על ידי הרשות הפלסטינית, בתחומי שטח האש ובסמוך לישוב קיים, הופכת את האירוע לחמור שבעתיים ובעל השלכות בטחוניות.
7. ההתמהמהות בביצוע צווי ההריסה הינה רעה חולה אשר מאפשרת לתושבים באיו"ש לעשות ככל העולה על רוחם תוך ידיעה כי גם אם כבר תינתן הדעת

למעשיהם ויינתנו צווי הריסה – המנהא"ז לא יממש את הצווים והפושעים יצאו נשכרים.

8. לאור האמור מעלה, הנכם נדרשים בזאת לנקוט בהליכי אכיפה מיידיים כנגד המאחז הנ"ל לרבות הריסתו הדחופה.

9. יש לציין כי הסיכון הביטחוני הנשקף מקיום המאחז אמור למקם את הטיפול בו ואת נקיטת הליכי האכיפה, הפיקוח וההריסה כנגדו בראש סדרי העדיפויות של רשויות האכיפה וזאת בשים לב להודעותיה הרבות של המדינה לבג"צ ולפיהן הטיפול במה שמכונה "בב"ח ביטחוני" מצוי בראש סדרי העדיפויות.

10. תשומת לבכם לסעי' 2 לחוק הנ"ל המחייב מתן מענה מיידי ומנומק לפניה זו.

11. להזכירכם - משפט סתמי ולקוני בדבר קיומם של "סדרי עדיפויות" שטיבן אינו מוברר ושמשמעותם להקשר הנוכחי אינה ברורה - איננו יכול לענות על מילוי חובת ההנמקה הנדרשת בחוק.

בכבוד רב,
בועז ארזי, עו"ד

העתק: מזכירות היישוב קידר

נספח ו'

**העתק פניית המבקשת מיום 28 פברואר
2012**

נספח ו'

**העתק פניית המבקשת מיום 28 פברואר
2012**

רגבים - המחלקה המשפטית

בצלאל סמוטריץ', עו"ד | בועז ארזי, עו"ד | אברהם פלמון, עו"ד

ה' באדר תשע"ב

28 פברואר 2012

לכבוד	לכבוד	לכבוד	לכבוד
מר אהוד ברק	אלוף אבי מזרחי	תא"ל מוטי אלמוז	מר מרקו בן שבת
<u>שר הביטחון</u>	<u>מפקד פקמ"ז</u>	<u>ראש המינהל האזרחי</u>	<u>מנהל יח' הפיקוח</u>

שלום רב,

הנדון: דרישה לנקיטת פעולות אכיפה כנגד מאחז בלתי חוקי

בוואדי אבו הינדי – סמוך לשוב קיזר

שלנו: מיום 4 ינואר 2012

בשם מרשתי, תנועת רגבים ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958 (להלן: "החוק") הנני מתכבד לפנות אליכם בשנית, כדלקמן:

1. מכתבי שבנדון לא נענה עד היום, למרות חלוף הזמן הקצוב לכך, על פי הדין.
2. כידוע לכם מרשתי איננה עומדת, לעת עתה, על קוצו של יו"ד בכל הקשור ללוחות הזמנים הקשורים למענה למכתביה הרבים, אולם, במקרה זה עלינו לחרוג ממנהגנו.
3. בסיוור שנערך על ידי מרשתי ביום 20 פברואר 2012 הסתבר למרשתי כי המתואר במכתבי שבנדון הינו קצה קצהו של הנעשה בשטח.
4. יתר על כן, למרשתי נודע כי בהליכים משפטיים המתקיימים בפני בג"ץ, בעניין המאחז שבנדון, הנכם מפגינים אזלת יד מתמשכת ומטרידה המונעת את אכיפת החוק כנדרש.

רגבים - המחלקה המשפטית

בצלאל סמוטריץ', עו"ד | בועז ארזי, עו"ד | אברהם פלמון, עו"ד

5. די בכך שנציין כי המדינה טרם הגישה את תגובתה לעתירה אשר הוגשה כבר לפני למעלה מתשעה חודשים(!) והגשת תגובת המדינה נדחתה כבר 5 פעמים עקב בקשת המדינה.
6. הח"מ תמה מדוע נתונים אלו אינם מועברים למרשתי – שכן אין מדובר בנתונים סודיים או נסתרים המצריכים בירור יסודי!
7. הואיל ובכוונת מרשתי לפנות לבית המשפט על מנת להצטרף להליכים בעניין המאחז שבנדון ולוודא כי יהיה מי שידאג במסגרת ההליך לאינטרס הציבורי ולשלטון החוק (מאחר וככל הנראה פרקליטות המדינה וגורמי האכיפה אינם להוטים לעשות זאת, לשון המעטה), אבקש כי תעבירו אלינו בהקדם האפשרי את החומר הקשור בעתירה זו.
8. אבקש להביע את מורת רוחה של מרשתי הן מהעיכוב בתשובה לפניית מרשתי והן מהאופן בו מתנהלים ההליכים המשפטיים בעניינו של המאחז.
9. מרשתי סבורה כי לא יעלה על הדעת שהרשות הפלשתינית תעשה ככל העולה על רוחה בתוככי שטח אש המוחזק על ידי צה"ל – ואין פוצה פה ומפצף.
10. התנהלותכם בעניין מעודדת הפרות חוק ברחבי יהודה ושומרון, הן על ידי גורמים פרטיים והן על ידי הרשות הפלשתינית עצמה, במגמה לקבוע עובדות מדיניות בשטח באופן חדד צדדי ולהעמיד תא מדינת ישראל בפני עובדות מוגמרות.
11. לסיכום, אבקש לחזור על דרישתה של מרשתי כי תפעלו בכדי לאכוף את החוק כנגד המאחז הבלתי חוקי האמור וכן על בקשתי לקבל את החומר הקשור במאחז ובעתירה על מנת שמרשתי תוכל לבקש מבית המשפט להצטרף להליכים.

בכבוד רב,
בועז ארזי, עו"ד

נספח ז'

**העתק תגובת המינהל מיום 29 פברואר
2012**

נספח ז'

העתק תגובת המינהל מיום 29 פברואר 2012

בלמ"ס

צבא ההגנה לישראל
המנהל האזרחי איו"ש
פניות
טל': 02-9977771
פקס: 02-9977341
תשת - 7683
ו' באדר התשע"ב
29 בפברואר 2012

לכבוד,
עו"ד בועז ארזי
טל: 02-6560303
פקס: 02-6560363

הנדון : פנייתך בנוגע לדרישה לנקיטת פעולות אכיפה כנגד מאחז בואדי אבו הינדי
- סמוך ליישוב קינדר

1. הריני לאשר קבלת פנייתך בנושא שבנדון.
2. אבקש להודיעך, כי מאחר והוגשה עתירה בנושא שבנדון, עליך להפנות את כלל פניותיך בנושא למחלקת הבג"צים במשרד המשפטים.
3. לידיעתך.
4. בברכה,

בר אקוקה, סג"מ
קצין פניות
לשכת ראש המנהל

בלמ"ס

נספח ח'

תדפיס הבקשות שהוגשו בתיק

נספח ח'

תדפיס הבקשות שהוגשו בתיק

פרטים כלליים	צדדים בתיק	תיקים השורים	תיק דלמטה	דיונים	אירועים	אישורי מסירה	בקשות	החלטות
#	תאור בקשה,	תאריך	מגיש	נדחה מהמרשם				
א'	צו ביניים		12:34	08/05/11	עותר 1			
ב'	לשנות מועד הגשה		13:27	06/06/11	משיב 1			
ג'	לשנות מועד הגשה		09:01	11/07/11	משיב 1			
ד'	לשנות מועד הגשה		13:54	10/08/11	משיב 1			
ה'	לשנות מועד הגשה		13:31	10/10/11	משיב 1			
ו'	לשנות מועד הגשה		08:31	14/12/11	משיב 1			
ז'	לשנות מועד הגשה		13:57	15/04/12	משיב 1			
ח'	לשנות מועד הגשה		13:45	15/05/12	משיב 1			

חזור לרשימת תיקים

בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע טל 077-2703333

נספח ט'

תדפיס ההחלטות שניתנו בתיק

נספח ט'

תדפיס ההחלטות שניתנו בתיק

שופטים

#	ארוע ראשי	ארוע משני	תאריך	יוזם
1	אגרה	שולמה אגרה	08/05/11	'מוחמד חמאד הדאלין ואח
2	התחייבות להמצאה	נחתמה התחייבות	08/05/11	'מוחמד חמאד הדאלין ואח
3	החלטה	שחרור החלטה	08/05/11	
3	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	09/05/11	
3	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	09/05/11	
4	החלטה	שחרור החלטה	09/06/11	
4	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	09/06/11	
5	החלטה	שחרור החלטה	11/07/11	
5	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	11/07/11	
6	החלטה	שחרור החלטה	11/08/11	
6	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	11/08/11	
7	החלטה	שחרור החלטה	11/10/11	
7	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	16/10/11	
8	התרעה על חוסר מעש	משלוח למשיב	04/12/11	
9	החלטה	שחרור החלטה	15/12/11	
9	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	18/12/11	
10	החלטה	שחרור החלטה	16/04/12	
10	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	16/04/12	
11	החלטה	שחרור החלטה	16/05/12	
11	החלטה	החלטה נשלחה לצדדים	16/05/12	

תצהיר

1. אני הח"מ, עובדיה ארד (ת.ז. 060403391), לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי באם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

- א. הנני עושה תצהירי זה בתמיכה לבקשת הצטרפות במעמד של ידיד בית המשפט לעתירה בבג"ץ 3519/11 שהוגשה ע"י עמותת רגבים.
- ב. אני משמש כרכז יו"ש של העותרת ותצהיר זה ניתן מתוקף תפקידי.
- ג. הנני מצהיר כי כל העובדות והטענות שמובאות בעתירה נכונות למיטב ידיעתי, הבנתי ואמונתי.

זה שמי, זו חתימתי וכל האמור לעיל אמת.

חתימה ארד

אימות חתימה

היום, 17 מאי 2012, התייצב בפני - עו"ד בועז ארזי ממעלה מכמש 210 - מר עובדיה ארד המוכר לי אישית, וחתם על תצהירו זה, לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, וכי באם לא יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק.

יפוי כח בלתי חוזר
לפי סעיף 91 לחוק לשכת עורכי הדין תשכ"א-1961

אני הח"מ, תנועת רגבים ע.ר. מ.ר. 580460319 ממנה ומיפה בזה את כוחו של עוה"ד בצלאל סמוטריץ' ו/או עוה"ד בועז ארזי, כל אחד לחוד ו/או שניהם יחד, כבאי כוחי החוקי והמורשים מטעמי, לעשות בשמי, עבורי ובמקומי כל פעולות המשפטיות ו/או אחרות.

מבלי לפגוע בכלליות האמור לבצע איזו מהפעולות הבאות להלן, וכל אחת מהו בנפרד:

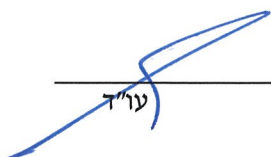
1. להופיע בשמנו ובמקומנו בפני כל רשות ו/או גוף ו/או בית משפט ו/או בית דין רבני ו/או בית משפט לענייני משפחה ו/או מוסד שיפוט ו/או ממשלתי ו/או עירוני ו/או ציבורי ו/או אחר כלשהו ומבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל בפני רשם הירושות ו/או רשם העזבונות ו/או האפוטרופוס הכללי ו/או מינהל מקרקעי ישראל ו/או הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש באי"ש ו/או רשם המקרקעים ו/או מפקח על רישום מקרקעין ו/או כל נושא תפקיד אחר במשרדים ו/או בלשכות של רישום המקרקעים ו/או הסדר קרקעות ו/או מחלקת המדידות ו/או ועדות בנין ערים למיניהן ו/או משרדי מס שבע מקרקעין ו/או משרדי מס רכוש ו/או משרדי כל חברה משכנת ו/או בפני כל לשכה המתנהלת עפ"י כל דין ובפני בנק ו/או חברה ולעשות ו/או לפעול ו/או לחתום בשמנו ובמקומנו על הצהרות, תעודות, בקשות, התחייבויות, חוזים, הסכמים, תביעות, ויתורים, קבלות, תכניות, מפות, עסקות, שטרות עסקה ו/או העברה מכל מין וסוג לרבות ומבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל בקשות לקבלת צו ירושה ו/או שטרות עסקה ו/או העברה ו/או רישום של מכר ו/או חכירה ו/או העברת שכירות ו/או חכירת משנה ו/או כל זכות אחרת, שטרי משכנתא ו/או שעבוד ו/או התחייבויות לרישום משכנתא ו/או זיקות הנאה למיניהן וכל תיקון ו/או שינוי ו/או ביטול של כל אחד מן המסמכים ו/או הפעולות הנ"ל, ובדרך כלל לעשות על פעולה ולחתום על כל מסמך הדרוש לביצוע הפעולות והמעשים המפורטים ביפוי כח זה ו/או הכרוך בכך והכל כפי שבאי כוחנו הנ"ל ימצאו לנחוץ ולמועיל.
2. לשלם בשמנו ובמקומנו ועל חשבונו את כל התשלומים, המיסים, האגרות, הארנונות והיטלים ו/או תשלומי חובה למיניהם וכל הוצאה מכל מין וסוג שהוא החלים עלינו ושידרשו לצורך השגת כל צו ו/או אשור ו/או תעודה ו/או מסמך שיידרש לצורך ביצוע ו/או רישום חלק או כל הפעולות הנזכרות ביפוי כח זה ו/או שיידרשו אם במישרין ואם בעקיפין.
3. להתחייב, להצהיר ולחתום בכל עת ובכל מקום ולפעול ככל הנחוץ, המועיל והנדרש לשם ביצוע הפעולות עפ"י יפוי כוח זה.
4. יפוי כח זה יפורש באופן המרחיב ביותר כדי שבאי כוחנו הנ"ל יוכלו לעשות בשמנו ובמקומנו את כל אשר אנו רשאים לעשות בעצמנו ו/או באמצעות אחרים לשם ביצוע הפעולות עפ"י יפוי כוח זה.
5. באי כוחנו הנ"ל רשאים להעביר לאחרים את ביצוע מקצת או את כל הפעולות הנזכרות ביפוי כח זה ולאצול לאחרים כל סמכות מסמכויותיהם הנזכרות בו ולבטל כל העברה ו/או אצילה שנעשו כנ"ל, ולהעביר ו/או לאצול מחדש.
6. כל מעשה שיעשו באי כוחנו הנ"ל או כל מה שייגרם על ידם בכל הנוגע לפעולות לפי יפוי כח זה, יחייב אותנו, את יורשינו, את חליפינו ואת כל הבאים מכוחנו והרינו מסכימים מראש לכן מעשיהם של באי כוחנו הנ"ל שיעשו בתוקף יפוי כח זה.
7. ביפוי כח זה לשון יחיד גם לשון רבים במשמע ולהיפך, ולשון זכר גם לשון נקבה במשמע ולהיפך, הכל לפי המקרה.
8. היות וזכויות צד ג' תלויות ביפוי כח זה, הוא יהיה בלתי חוזר, לא תהיה לי/לנו רשות לבטלו או לשנותו וכוחו יהיה יפה גם אחרי פטרתו, והוא יחייב גם את יורשיי, אפוטרופסי, ומנהלי עזבוני/נו.

"רגבים" (ע"ר)
58-046-031-9
חתימה

ולראיה באנו על החתום ב שער בנימין היום:

17.5.12
תאריך

אני, עו"ד מאשר כי מרשיי הנ"ל חתמו על יפוי כח זה.

עו"ד